

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập
(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 207

12 TRANG 25 TỈ

PHÁT HÀNH

ngày 29-3-1972

đến 04-4-1972

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

— Đầu bếp : MINH VÕ —

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

— ÓNG NÓI : 93801

Wason
DS 531
C7444

Rắc rối

Quý TK là một sáng kiến rất hay, rất ích lợi, không những cho quân đội mà còn cho cả quốc gia nữa.

Trong vụ qui tiết kiệm quân đội, nếu quả có những kẻ bê bối lem nhem thì chỉ cần trừng trị đích đáng những kẻ đó và đặt cho qui một căn bản pháp lý, đồng thời kiểm soát chặt chẽ việc điều hành những xí nghiệp do qui đề ra. Cụ Phó chống gậy cũng đã chủ trương như thế nhưng khi người ta làm ngược lại, cụ cũng lại về hòa theo. Vậy thì cụ còn làm được gì trên cõi đời này nữa ?

Một khi qui tiết kiệm quân đội còn tồn tại, quốc gia sẽ

có nhiều cơ hội thoát khỏi sự lệ thuộc vào bọn tư bản ngoại quốc hoặc ít ra cũng đủ sức cạnh tranh với chúng. Người lính bỏ ra mỗi tháng 100 đồng không phải là số tiền lớn lao để coi là đồng tiền xương máu của họ nó sẽ trở thành số tiền lớn có thể đóng góp vào công việc phát triển kinh tế quốc gia và đi tới chỗ tự túc tự cường. Trong trường hợp này, duy trì được qui tiết kiệm mỗi ngày một mạnh mới là khó, còn nhắm mắt đem giải tán cha nó đi thì dễ dàng quá. Trên đời này, những chuyện khó mà làm được mới là người có tài, mới xứng đáng là người lãnh đạo quốc gia. Còn như thấy chuyện khó mà sợ, mà trốn

tránh trách nhiệm, mà đầu hàng thì đó chỉ là những kẻ vô tài bất tướng, dèch xứng đáng với lòng kỳ vọng của quốc dân. Có dư luận cho rằng chính những bàn tay lông lá cùng với những bàn tay của bọn chú Ba ở nước Chợ Lớn đã làm áp lực để giải tán qui tiết kiệm, để chúng dễ bề thọc tủng chiếc dạ dày của dân Annamta. Khi nghe dư luận như vậy, nhiều người chưa tin nhưng từ khi có sự xác nhận trên tờ Newsweek thì mọi người không thể không tin được. Tờ Newsweek là một tờ báo lớn và có uy tín khắp thế giới nên không thể tung tin một cách hồ đồ, vô căn cứ, và tờ báo đó lại là báo của

nước Mèo nên chẳng lẽ vô cớ Mèo lại đặt điều nói xấu Mèo hay sao ? Thế cho nên biết đâu chẳng có những bàn tay lông lá cùng những bàn tay chú Ba dính vào vụ giải tán qui TKQD ? Các ông « nhà nước thu hẹp » sẽ giải thích ra sao về vụ này ? Các ông phục vụ cho quyền lợi của ai ? Của bọn lông lá hay của đồng bào ? Bọn CO chờ đợi các đảng đản biểu, nghị sĩ xem có phục hồi nổi qui TKQD hay không và xem có đánh vật nổi mấy ông nội các thu hẹp hay không. Riêng với cụ Phó chống gậy thì bọn CO mong được thấy cụ có thái độ minh bạch hơn trong vụ qui tiết kiệm quân đội hiện tại.

C.O.

Theo bọn CO, quyết định giải tán qui tiết kiệm một cách vội vàng hấp tấp là một quyết định rất mờ ám và vô trách nhiệm. Dù cho qui này có những bê bối, lem nhem đi nữa, nó vẫn không phải là lý do để bị giải tán. Phải thành thật nhận rằng việc thành lập

QUỸ TIẾT KIỆM

Cách đây mấy tuần, khi các ông hội viên Hội đồng Văn Hóa Giáo dục than thân trách phận là các hội đồng hiến định công cốc mãi khuyến nghị đều bị hành pháp vứt bỏ xó, ông Phó Gân đã cam đoan với các ông hội đồng là trong nhiệm kỳ đầu tiên, vì có sự trục trặc, cơm không lành, canh không ngọt giữa hai ông Chánh, Phó, hành pháp mới giận lấy, vứt bỏ các khuyến nghị của các hội đồng chứ với mỗi tình thâm thiết giữa hai ông Chánh và Phó TT, sức mấy mà có chuyện khó tin nhưng có thật như rúa.

Không biết thân phận các bản khuyến nghị của mấy hội đồng có sáng sủa gì hơn chăng, chứ cứ xem chuyện trống đánh xuôi, kèn thổi ngược trong việc dẹp hay không dẹp quỹ tiết kiệm của dân bớt đồ xó dư luận lấy làm thắc mắc, không biết trong hai ông Phó gân và Tề tướng, «sư bảo sư phải, vãi bảo vãi hay», ông nào nào đúng và ông nào trật lất?

Ông Phó Gân vừa hăng say điều tra quỹ tiết kiệm, ra lệnh ngưng chức mấy ông tá mần việc ở bộ QP có giấy mờ rề má đến điều hành quỹ tiết kiệm, hội đồng nội các thu hẹp đã họp nhanh như chớp, ra ngay một quyết định dẹp bỏ quỹ tiết kiệm. Lý do nêu ra nhằm giải thích quyết định đột ngột này là vì nhà nước không ô kê nguyên tắc lĩnh mần kinh doanh.

Nếu nhà nước không ô kê nguyên tắc lĩnh buôn đồng bán tây thì tại sao cũng nhân sự này, mấy năm về trước lại để ra sáng kiến bắt dân ka ki mỗi tháng phải nạp hụi chết 100 tỉ? Trong hai quyết định của nhà nước mâu thuẫn với nhau như trời với trăng, thế nào cũng có một quyết định trật đường rầy. Nhưng ông nhà nước ở nước ngoài mỗi khi công khai thú nhận sự lầm lẫn bẽ bối của mình thì thường từ chức để giữ tiếng. Đây là nói chuyện nước người, chứ ở nước ta có tiếng đâu mà giữ?

Trong vụ dẹp quỹ tiết kiệm, diêm đàng nói nhất là dư luận đồn đãi quyết định dẹp quỹ có bàn tay lông lá của Huệ kỳ và Ba tâu nhúng vó. Theo đồng nghiệp Hòa Bình, chính tướng Quang, cánh tay mặt của TT cũng nói thẳng với báo chí là bạn đồng minh Cờ Hoa và Huệ kiều Chợ Lớn ngại bị cạnh tranh nên giết giấy trong việc dẹp quỹ. Nói như tướng Quang, chẳng lẽ các quan thượng thư trong hội đồng thu hẹp là phông đá hay sao?

đời anh đời lập với nhà nước dân em đời lập với nhà bếp

LẠI THẢ NỒI THUỐC TÂY!

Thế là phen này dân khổ rách áo ôm có châu đi doong hết! Ông Tổng Thần Lân thuốc cái Bộ Kinh Khủng lại vừa nghĩ thêm được một biện pháp thả nôi nữa để mở đầu cho cuộc cách mạng tàn xuân!

Theo thông cáo mới nhất của ông Tổng Thần Lân thì nhà nước vừa đặt thêm một hình thức trợ cấp mới cho các loại thuốc Tây. Nhưng xin cái đám nhà bếp, chó có vôi tương bờ, mới thoáng nghe thấy trợ cấp là mắt đã sáng như sao thì nhầm to.

Vì cái sự trợ cấp này nó li kì ra rít.

Bắt đầu từ cái ngày hôm nay đây, nhà nước sẽ trợ cấp tối đa 500đ trừ hồi xuất trên 1 Mỹ kim cho các loại nguyên liệu nhập cảng để bào chế thuốc Tây. Như thế có nghĩa là hồi suất hôm nay 410đ thì trợ cấp mặc nhiên là 90đ, ngày một hồi suất tăng lên 420 thì trợ cấp 80đ, nhưng một ngày nào đó mà bầu trời tối tăm mù mịt, hồi suất bỗng vọt lên 500 thì trợ cấp sẽ được ô-ro-lui một cách không kèn không trống, chả cần phải có phường bát âm gõ tiu bặc bặc tiu, cũng khỏi cần đến cỗ xe tứ mã của hãng hòm đôn đám ma Đức Bảo.

Từ sau cuộc cách mạng tàn thu, thuốc Tây đã tăng giá kinh khủng. Nhiều thứ đắt một gấp đôi, có thứ đắt gấp ba, nhất là loại thuốc bổ. Riêng những món thuốc thông dụng như đau bụng tháo dạ, nhức đầu sổ mũi, táo bón cũng đắt đến cái độ phát khiếp, đến nỗi rằng, có những bệnh nhân đói rách, lúc lâm bệnh đưa tiền cho con ra tiệm thuốc Tây mua, nhìn vào số tiền phải trả bỗng toát secáu mà khỏi bệnh.

Kề ra nhà kinh tế kinh khủng Tổng Thần Lân nghĩ ra cái biện pháp thả nôi vấn đề trợ cấp thuốc Tây cũng rất đáng nể khen ngợi. Rồi đây giá thuốc Tây sẽ không tăng ngay 1 cú như trong giai đoạn cách mạng tàn thu. Nó sẽ thăng tiến cần lao rất từ từ theo mĩ lệ đà tăng của hồi suất. Nay tăng 1 vài đồng, một tăng đám bảy đồng, cứ như thế cái sự tăng giá đi vào lòng quần chúng 1 cách chậm chạp.

Tăng giá thuốc Tây cũng lại còn là một chính sách hữu hiệu để nâng đỡ các bố lang bầm ở trong gia đình cao đơn hoàn tán. Những loại thuốc ho Bà Lang Trọc, thuốc hôi nách nhân hiệu cũ Tiên của ông Từ Ngọc Liên, rồi các thứ thuốc Tam tinh hải cầu bổ thận hoàn của nhà thuốc Võ Văn Vân, thuốc phòng tích Nhân Mai v. v... sẽ tha hồ tung hoành ngang dọc.

Ngoài ra nền đồng bóng cũng được phát triển để cho thiên hạ đỡ xô tới xin ăn hương nước thải về thay cho thuốc Tây.

Thuốc Thánh bao giờ cũng hay hơn là thuốc trần.

Rồi đây đồng bào cả nước sẽ dùng thuốc Thánh hết chọi. Ấy là nhờ cái biện pháp thả nôi này vậy. Và nghĩa địa Ta nghĩa địa Tàu chắc hẳn là sẽ có đồng khứa ghê lắm.

Xin ơn trên phò hộ ông Tổng Thần Lân!

SƯ LỰU ĐẠN

Đức Phật dạy rằng: sống chỉ là cõi tạm, những vật chất xa hoa phù phiếm, những địa vị quyền uy dù có lên tới tột đỉnh của đế mề, khoái lạc, rồi cũng chẳng còn ý nghĩa gì nữa, 1 khi con người nằm bất động xuôi tay nhắm mắt chầu cõi mi gõ. Cho nên con đường vinh viễn chính là con đường đi xuống âm phủ vậy! Nhà Phật thì nói như thế, nhưng rất tiếc trong hàng ngũ các vị cao tăng vẫn còn 1 số các thầy nặng óc tham, sân, si làm mất hết cái liêm sỉ, cốt cách, vị tha của màu áo cà sa. Vì thế, chúng ta không ngạc nhiên khi thấy 1 vài ngôi chùa vẫn thường xông lên mùi hôi tanh nồng nặc, toàn là chuyện bá đạo đây tôi lỗi.

Cách đây không lâu bọn C.O đã vạch trần công việc làm ăn bất chính của ông sư ông Trí Đàm ở miệt TSN với hy vọng cảnh giác hàng ngũ Phật tử, nhất là mấy bà sồn sồn chết chông hãy thận trọng giữ mình mỗi khi tới viếng chùa lễ Phật.

Bây giờ lại thêm một sư non « bán thề » nữa đang tung hoành làm loạn tại Hốc Môn, bị đồng bào trực tố ra Tòa về nhiều tội khủng khiếp mà chẳng qua cũng đã thấy ón xương sống lạnh gáy, phát buồn nôn. Theo bản cáo trạng của bà Nguyễn Thị Nữ, đại diện gần 300 gia đình Phật tử Xã Đông Hưng Tân, Quận Hốc Môn thì vào năm 1966, bà Nữ đã phát tâm bồ đề ra xây cất một ngôi chùa tọa lạc tại đây, lấy tên là Thiên Minh Tự và đích thân bà mời HT Thích Quảng Long về trụ trì, đề đồng bào quanh vùng có nơi tôn nghiêm lễ Phật HT Quảng Long lúc đó đã mang theo một môn đệ tuổi vừa tòng quân là Võ Văn D. (29 tuổi) để phụ tá ngài trong việc phát huy đạo pháp. Vài năm sau Sư phụ viên tịch, môn đệ Võ Văn D. lên tự phong cho mình chức Thượng Tọa với pháp danh Thích Bửu Minh và đổi tên chùa thành Trí Giác Tự.

Thượng Tọa tự phong này đã mở rộng cửa chùa cho vợ chồng ông anh bì chị, ông chú bà thím kéo dộc vào trong chùa cư ngụ, đồng thời Sư non chiêu hồi được một số thanh niên trốn quân dịch, đảo binh du đảng cỡ tuổi mình để gọi là tu tập thể cho vui vẻ cảnh chùa. Sư Bửu Minh cũng không quên thực hiện đúng câu châm ngôn: «Tu là cõi phước, tình là dây thung...» nên Sư ta đã âm một em bé thom nức mùi da thịt về chùa làm vợ dạng phối hợp nghệ thuật ngày đêm cho đỡ cô độc lẻ bóng. Đặc biệt, trong người Sư lúc nào cũng thủ 1 trái lựu đạn do môn đệ cúng dường để phòng thân kẻ tiểu nhân ám hại.

Thế là ngôi chùa Thiên Minh Tự, tự nhiên biến thành đại khách sạn, với đồng đủ đơn bà, con gái, thanh niên con nít dưới mắt Phật, chung quanh chùa toàn là quần áo, xú chằng, si lợ phôi ngồn ngang, tạo nên một khung cảnh vô cùng thối mưng. Đồng bào Hốc Môn bắt đầu xa lánh cửa chùa và đặt tên cho ông ta là « Sư Lựu đạn ».

Tôi tới thay vì phải tụng kinh gõ mõ niệm Phật, Sư hồ mang lại tập trung đám môn đệ, đưa thí lười lè, đưa thí dao con chó, thành một lớp học để thuyết giảng về hòa bình chiến tranh với giọng lười hoàn toàn phản chiến. Sư Bửu Minh đã khuyến đám môn đệ rằng: «đêm đêm các con cứ bình tĩnh đi hành hiệp trong vùng, mọi rắc rối đã có thầy lo liệu, dù sao thầy cũng quen khá nhiều ông lớn tại địa phương». Tuyệt quá!

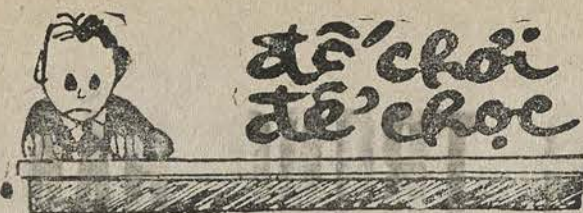
Trước đây báo chí đã đề cập đến Sư mật vụ, Sư đồ la, Sư dâm, Sư dùng súng Mỹ bắn Phật tử pằng pằng nay lại thêm Sư lựu đạn xuất hiện, vậy thì Phật đứng có trách tại sao xã hội đương thời ngày càng bất công thối nát, bởi những bàn tay tàn bạo của những tên đồ tề giết người đang quay cuồng như đàn ruid nhặng bu quanh xác con cóc chết Bọn C.O. đánh cúi đầu bái phục tài của các sư. Riêng đối với Bà Nữ và đồng bào Hốc Môn, bọn này có ý kiến hãy rập đồng Đấng Hồ Bồn nhà nước ra tay và nhất búa công lý của O. Tòa xem liệu có «búng» nôi Sư lựu đạn kia cắt khỏi chùa Trí Giác Tự không?. Nam mô a di đà Phật, lạy Chúa tôi!

HEPACHAUT
 VIÊN BẢO CHẾ: HADZER

(Nước cốt lá ARTICHAUT)	YẾU GAN, NÓNG GAN
(Nước cốt GAN BÒ TUỔI)	GÂY ỒM, MẮT NGỦ
SINH-TỐ B12	MUN Ở MẮT
SINH-TỐ B1	NGŨA MÈ ĐẠY
SINH-TỐ B2	THIẾU MÁU
SINH-TỐ B6	LAO-LỨC, TÁO BÓN
SINH-TỐ PP	DUỠNG THAI
SINH-TỐ D2	MỎI MỆT

QUỐC SẢN 017/000A HOÀNG 0-0-00

Trần này cũng lại có một biến cố quan trọng tại đầu trường «đề chơi»: một toán người cao lớn dềnh dềnh, mắt xanh, mũi lõ lần đầu tiên xuất hiện, nâng nắp đậy và dự. Hồi tên họ là gì, cả toán không chịu trả lời lặng thinh rồi phăng áo ra, và chỉ vào đám lông lá xôm xôm từ bụng lên đến ngực. Ban tổ chức hiểu ý, bèn hô to: «toán Lông Lá».

Phía trong, toán Jeannot nghe thấy với bầm nhau lên lên rút lui có trật tự, y như cái cảnh đầy tớ ăn vụng bị chủ bắt gặp vậy. Rốt cuộc, kỳ này có 4 toán!

- Thần Lân
-Tham Sân Sĩ
-Lã Vọng
--Lông Lá

VÌ SAO LÍNH PHẢI ĐÓNG HỤI CHẾT?

HỎI: Lúc này hũ mắm đã được khai, quý vị có biết vì lý do nào lính tráng của ta trước đây bị bố buộc phải đóng hụi chết 1 bò mỗi tháng?

THẦN LÂN: Ở đó là một trong những kế hoạch tự lực tự cường để Việt Hóa chiến tranh. Chỉ cần mỗi quân nhân mỗi tháng nhận có 1 tô Phở là người lớn ăn nên làm ra được biết bao nhiêu đại sự!

THAM SÂN SĨ: Mò Phạt! Nói chữ nghĩa quá, e chúng sinh không hiểu, chỉ bằng cứ vạch trần ra đó là trò «mượn đầu heo nấu cháo» cho xong! Mấy ông lớn mượn đầu heo của lính để kiếm chút cháo, kiếm xong sẽ trả lại đầu heo cho lính mấy hồi!

LÃ VỌNG: Quý vị chỉ biết có bề ngoài mà không biết cái bề trong. Người ta bắt lính đóng hụi chết là để bày trò «độc diễn» hồi năm ngoái chứ nếu không thì xin đầu để chỉ cho bọn gia nô chạy hiệu?

LÔNG LÁ: O là là! Quý vị không nhớ cái vụ tăng hối xuất đó là à? Người ta bỏ ba tỉ ra mua đô la, đạo đó, rồi bị giờ bán lại, thì lời biết mấy tỉ? Ấy là chưa kể nhiều anh nhỏ nhỏ mượn ít Tê bỏ quỹ tiết kiệm kiếm lời vật, cũng đỡ khổ lắm chứ!

BAN GIÁM KHẢO: Chà chà! Toán Lông Lá rành cái vụ này quá xá, nói có sách, mách có chứng 5 điểm.

ĐỀ NĂM XÍN CÓ XUÔI CHĂNG?

HỎI: Bị giờ chuyện đề bẻ mắt rồi, chủ hụi không dám úp, mà sẽ đến cho mỗi con hụi 5 xin như vậy nghe có xuôi tai chăng?

THẦN LÂN: Được lãnh về 5 xin là phúc bày mười đời rồi, không vô cho nhan là mất bỏ mẹ. Ca dao đã có câu «Bắc thang lên hỏi ông Trời, đưa tiền cho Hạng có đời được không?», thế mà bị giờ đòi được, còn muốn gì nữa?

THAM SÂN SĨ: Bá Ngo nó chứ! Hồi đó 5 xin còn đi phá giới được 5 tội, bị chữ được có 1 tội, đến kiểu đó đâu có xuôi?

LÃ VỌNG: 5 xin cũng đủ có mà trả đầu, cứ đòi trả gấp gấp đi, nhiều thằng sẽ khốn lịn cuộc đời!

LÔNG LÁ: Làm rồi! Làm rồi! Ba tỉ lúc đó nay đã thành cả chục tỉ rồi, nếu chỉ hoàn lại vốn cho các con hụi, là các chủ hụi sẽ độp được 6, 7 tỉ ngon ơ! Phải đòi thêm mới được!

BAN GIÁM KHẢO: Tham Sân Sĩ và Lông Lá cũng đúng, mỗi toán 2 điểm rưỡi!

BÀ THIÈNG TRỞ VỀ NĂM ẤP?

HỎI: Bà Đồi Quyền Chết Ngô Bá Thiêng được khiêng ra trước tòa. Một Ông Cán Sự Điều dưỡng xác nhận bà ta bệnh nặng cần được vô nhà thương điều trị, nhưng các Quan tòa lại cho bà ta ở rờ lui Ấp Chí Hòa. Vậy chữ bên nào đúng, bên nào sai?

THẦN LÂN: Ông Cán sự điều dưỡng đâu có giới bằng Bác sĩ, mà dù Bác Sĩ đi nữa, cũng chỉ bị ết bệnh của bệnh nhân thương, chứ làm sao biết được bệnh của can phạm đang năm ấp? Bệnh của can phạm chỉ có các ông tòa mới hiểu rõ và chữa nôi mà thôi!

THAM SÂN SĨ: A đi đà Phạt! Tu là cỡ phúc, tinh là giầy oan, các Quan Tòa đưa bà Thiêng trở lại tu chùa huyền tức là để cho bà được ở trong cội phúc đặng sớm được trở thành chánh quả, sớm tiêu diêu miễn Cực Lạc. Chứ đưa sang bệnh viện để các bác sĩ chữa khỏi bệnh, bà ta lại vướng mãi vào chuyện trần ai, vào giầy oan nghiệt, không biết đến kiếp nào mới gỡ ra nổi. Bà Thiêng nhai biết ơn mấy Quan Tòa mới đúng!

LÃ VỌNG: Ai bảo đòi quy ền chết làm chi, người ta cho nằm ấp để tha hồ mà đòi, chứ cho ra bệnh viện thì còn lý do để tranh đấu?

LÔNG LÁ: Các Quan tòa thật vô cùng sáng suốt. Áp dụng rất đúng «Luật của kẻ mạnh». Không thua gì các tay súng cao bồi bên xứ Tách Xa!

BAN GIÁM KHẢO: Lại vẫn chỉ có 2 Toán Tham Sân Sĩ và Lông Lá có lý luận vững như người cây, có Dzợ: mỗi Toán 2 điểm rưỡi!

LIỆT LÃO PHẢN TÌNH!

HỎI: Mới đây, Liệt Lão xe đồ đột nhiên lên tiếng than đùm dân đen đói rách khổ sở, và tự cảm thấy «xấu hổ quá xá»! Sự phản tình này của Liệt Lão đáng khen hay đáng chê?

THẦN LÂN: Lão này đã già mà còn đại, chân đã lờ nhuốm bùn rồi thì ta nhuộm luôn đi cho rồi, còn bày đặt ra cái điệu thương nước thương dân!

THAM SÂN SĨ: Sách nhà phật có câu: Dục hải vô nhai, hồi đầu kiến ngạn! Liệt lão nhờ khéo tu nên biết quay đầu lại, vậy là đáng khen đáng được thưởng một vô rượu sâm Cao ly thượng hảo hạng!

LÃ VỌNG: Bớ khi! Anh đểch nào cũng vậy, khi đang ngồi trên ngựa đều say đờn, phải đợi đến lúc té ngựa mới biết ăn biết nói, thì đã trễ tàu mất rồi!

LÔNG LÁ: Gạt Đem! Lão già này lại định bắt chước người ta, chơi trò «không được ăn thì đập đồ» đó hả? Coi chừng kéo lại đi tàu suốt chứ không được ngồi xe đồ an toàn trên xa lộ đầu đấy!

BAN GIÁM KHẢO: Xét ra chỉ có toán Lã Vọng là cảm thông được với tâm trạng của Liệt lão xe đồ: 5 điểm cho Lã Vọng!

Địa ngục môn

ĐẠI HỌA BA TÀU

Thật quả không có dân ở đâu khốn khổ khốn lịn bằng thằng dân ở cái mảnh đất Miền Nam Giao Chỉ bé tí teo này. Cùng một lúc phải gánh không biết bao nhiêu là đại họa: bên ngoài là Hòa Đỏ, bên trong thì nào là Hòa Tham Nhung, Hòa Bè Phái, Hòa Độc Tài, rồi lại cả Hòa Cà Ri và nguy nhất trong lúc này là Hòa Ba Tàu.

Những ngày gần đây, báo chí mới thật quan tâm tới cái Đại Hòa Ba tàu. Vì ngó kỹ lại mới lòi con mắt ra khi thấy các Chú Ba nằm chóp hết các ngành kinh tế, tiếp tay rất đắc lực cho kế hoạch Cách Mạng Mùa Thu đưa Bà Cả Đới đến viếng từng gia đình đồng bào đói rách.

Bị giờ có la lên thì cũng đã trễ tàu rồi vì các Chú Ba đã góp quá nhiều công lao vào trò «độc diễn» và dù ai nói ngà nói nghiêng đi nữa, các xi thâu cũng sẽ vững như kiềng ba chân.

Có điều chưa chắc dzợ Dzua Annamta đã biết được hiện thời các xi thâu vườn còn một dạ một lòng với cụ Tưởng hay là đã hướng về Mao Sênh Sáng, kể từ khi Đại Đố, Da Đố công khai ngoại tình quên bỏ nó tất cả những lời hện củ thể xưa.

BA TÀU «CHƠI» GẠO

Nếu phải kê khai đầy đủ những tai họa do Ba Tàu gây ra cho dân xứ này, có lẽ phải thiên kinh vạn quyển mới đủ. Ngay đến cái Quý Tiền

Lính đang được tính liền ốm rồi kia mà cũng còn có bàn tay Ba Tàu rờ rẫm đầu đó, hưởng hồ các ngành khác từ mấy chục năm nay vẫn nằm trong hệ thống Vương Quốc Chợ Lớn.

Nhưng nếu cần phải kê sơ sơ ra để đỡ buồn năm phút, có lẽ không thể bỏ qua được cái màn Ba Tàu lũng đoạn lúa gạo do đó nằm trong tay đời sống của đồng bào dân chúng Annamta.

Từ lâu rồi, từ anh dân quên đến mấy xếp lớn ngồi chễm chệ trong các dinh thự lớn, không ai lạ gì việc thu mua lúa gạo Miền Tây luôn luôn ở trong tay các Chú Ba. Nhiều ông Quan kinh tài thoạt đầu hăm he dữ lắm, một hai đời phá vỡ hệ thống đó, nhưng cuối cùng rồi cũng giúp cho các Chú Ba độc quyền vơ vét lúa gạo. Tại sao vậy? Điều này chỉ có đức thánh thần mới hiểu nổi.

Ngay gần đây, Ngân Hàng «me đồng lờ», vẫn cứ khoai giúp vốn cho các Chú Ba đi vét gạo Miền tây, chứ không chịu nâng đỡ, khuyến khích bất cứ một tờ chức nào khác. Làm cho người dân cứ tưởng đầu «Me đồng lờ» và Ba Tàu tuy hai mà một. Ba Tàu và «Me đồng lờ», tuy một mà hai.

Không chừng đấy cũng là một mưu rất thâm: ve vãn Bắc Kinh để cô lập các đàn em Hànội chăng?

BA TÀU «CHƠI» XE VẬN TÀI

Xe vận tài là một thành phần quan trọng phục vụ cho kinh tế nước nhà, chẳng khác nào máu huyết đưa các chất bổ đi nuôi sống cơ thể con người.

Muốn cho con người mau chóng ốm o gầy mòn, một cách tốt nhất là làm sao cho máu đứng lưu thông. Áp dụng nguyên lý đó, Ba Tàu đang cố bóp chết đời sống người dân Việt bằng cách «chơi» cái xe vận tài, «chơi» không phải là trực tiếp phá các xe vận tài, mà chỉ cần độc quyền các món phụ tùng, hoặc bán giá thật cao, hoặc có

thêm bán, thế là đủ chết cha các anh tài xế «poa lua» rồi!

Xế không có phụ tùng dĩ nhiên là phải nằm ụ, xế nằm ụ là hàng chất đồng trong kho, và thế là dân thả cửa gia tăng đói rách.

Nhưng xét cho kỹ ra, tôi nặng là mấy thằng cha đã ngậm cho phép Ba Tàu được độc quyền các món phụ tùng Xe vận tài. Chúng nó, cũng như mấy anh Ngân Hàng Nhà Nước, đều là một lũ «công rần» cần gà nhà.

BA TÀU «CHƠI» XI LA MA

Đã nói đến «công rần» cần gà nhà, thì lại phải nhắc tới những tên đã công rần vô cần nền xi la ma Giao Chỉ.

Nền xi la ma của ta còn ở thời kỳ phôi thai, muốn cho nó khá lên thì phải nâng đỡ, phải hạn chế bớt phim ảnh ngoại quốc mới phải đạo.

Đảng này mấy tên «công rần» được trảm niệm kỹ quá, cứ việc cho nhập cảng phim Ba Tàu thả đàn để giết xi la ma Giao Chỉ. Nhờ có mấy tên «công rần» ấy, Ba Tàu mới vùng tiền ra mua hết 90 phần trăm các rạp chiếu bóng ở Saigon cũng như ở các tỉnh, thành thứ bà con ta tự thành thị đến thôn quê quanh năm cứ phải ngốn toàn phim chương Ba Tàu, dù muốn xem cũng phải xem, vì chẳng còn loại phim nào khác mà xem.

Con nít xem xong về nhà đấm đá nhau, đâm chém nhau cứ loạn cả lên, bắt chước y hệt các chú Ba Vương Vũ. Khương Đại Vệ.

Mấy tên «công rần» thấy thành quả đó chắc là đắc chí lắm, tiểu hi hi!

Sự các anh «công rần» các anh bỏ túi được ít tẻ, nhưng biết bao nhiêu vàng được đem đi đổ Sông Ngô, các anh có biết nhục hay không?

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM VỚI FAN JET BOEING 727

* Phi cơ tối tân □ 106 Hành khách □ 900 cây số giờ □ Tiếp đãi nồng hậu □ Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA □ TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA,

Trạm vé Quốc Tế ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.44 90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373. 116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

THUYỀN CHUYỀN TÙNG BỪNG TRONG HÀNG

TIN... ĐỌC

MUÔN ĐỜI DÂN MÍT KHÔNG THỂ KHÁM PHÁ NỒI!

● Bọn thực dân cũ và mới còn ngồi trên đầu trên cổ người bản xứ để bóc lột tận hưởng.

SAIGON 29-3.—Giữa lúc đoàn quân viễn chinh lông lá mắt xanh lục tục kéo nhau rút khỏi xứ sở đau thương này để chương trình việt hóa chiến tranh của ông vua quảng cáo Nixon thành công thì như chúng ta đã biết, người Mỹ ngoài việc để lại một bộ mặt xã hội đầy nhọc mùi tanh hôi ghê lở, ta còn được họ hứa phát triển kinh tế nước nhà tiến lên trên con đường khổ rách!

Trong số những dự án phát triển kinh tế, có dự án khai thác một âm thanh đau thương của thế hệ bị con em chúng ta nhiễm độc là thành lập công ty thuốc Salem tức "Sao anh làm em một l Năm ngoài, nhóm tài phiệt mắt xanh chuyên sản xuất thuốc Salem ở bên Mèo đã cử đại diện đến Saigon. Họ xúc với 1 số thương gia bản xứ có khả năng và uy tín nhằm ra cái điều sẵn sàng phối hợp nghệ thuật giúp chương trình đầu tư hỗn hợp tại VN.

Thế rồi, khi luồng gió từ Ba lê thổi tới đây, thực dân

cũ từng khai thác kỹ nghệ thuốc hút tại Đông dương nhào vò kiếm ăn lè với đại diện Salem của thực dân mới. Các thương gia VN. Không còn đặt ra nữa; chúng cho rằng chưa tới giai đoạn cần thiết.

Mới đây, Đại diện Salem lại tiếp xúc với thương gia bản xứ và cũng tỏ vẻ rất chịu chơi, bằng cách sẵn sàng công tác để khuyến khích kỹ nghệ Salem. Lời hứa vừa dứt các Đại diện lông lá mắt xanh lại đi đêm với Tây Bastos thuốc hút. Thế là thực dân cũ được OK chế tạo tại Saigon, với điều kiện khi trả tiền "Rojalties" cho hãng Salem gốc Cờ Hoa phải trả bằng Mỹ kim. Nghĩa là bọn tài phiệt lông lá không đầu tư ngành sản xuất thuốc, nhưng lại đòi tiền huê hồng bằng ngoại tệ sở hữu của Anamita.

Bây giờ, hầu hết các thương gia VN mới té ngựa thì ra từ trước đến nay, cũ cũng như mới, thực dân vẫn là thực dân, và người VN, chúng ta muôn đời vẫn bị chúng xiết cổ bóc lột, đời

sống còn điều đứng bởi bàn tay thô bạo của chúng.

Đã đến lúc giới hữu trách người nhà nước, hãy vì sự sống còn của nền kỹ nghệ xứ nhà, phải có những đòn đối phó thực sự, không thể chấp nhận được chuyện thặng Tây độc quyền Salem để nuôi thặng Mỹ, bằng tiền của dân nghèo xứ này. Hãy làm một phát ngoan mục xera sao chưa trễ tàu đầu, bài học Soui Fong còn đó! Ông nhà nước?

Quan năm Đô trưởng sai lời hứa.

Số là, trong ngày lễ Hai Bà, quan năm Đô kiến Nhiễm có đề cử quan Thái Tá đại diện đến yêu cầu Ban văn nghệ Trường Trưng Vương, rất nổi tiếng về nghệ thuật trình diễn, đề...xin nhà trường đóng góp cho vài màn văn nghệ có Hoàng Hậu chủ tọa. Điều kiện xin hứa long trọng là các phí tổn về y trang mũ mành để sắm sửa cho các vở kịch sẽ được Quan Đô

TƯỚNG LÃNH ?

● Vài ba vị hương thượng đời ba ngài chiếu... hạ !

Theo tin bàn qua tán lại trong giới Ka Ki Kao Káp — thuộc loại gần gũi Bà Trên đã tiết lộ, trong tháng 4-72, sẽ có lăm vụ thuyên chuyển vì lý do chiến lược, CON ONG chỉ xin loan rất ngay tình và đúng như lời Quí Quan Kao Káp đã bật mí như sau:

Đứng hàng Tổng Trưởng Quốc Phòng Trần văn Trung sẽ thay tướng Vỹ.

Trưởng Bộ Binh Thủ Đức. Chúc riêng cho Ngõ tiên sinh về mãn ăm sao cho phong trào tự nổ súng vào bụng của khóa sinh kết thúc dùm cho bà con nhỏ ! Chết chóc nhiều quá rồi.

Tướng Phạm quốc Thuận, có mỗi hương thượng về làm Tư lệnh Biệt Khu Thủ Đô. Chúc vụ này phải là thân tín với trào ca !

Tướng Minh... bắt tư cục cựa, vẫn Tư lệnh QĐ 3 như thường lệ. Sau chót là ông bạn của làng báo bô. Trung Tướng Nguyễn Bảo Trị, đang ở xứ lạnh Đà Lạt với nghề Chỉ huy trưởng Trường Tham Mưu Cao Cấp này... đi một đường ra Vùng Hóa Tuyền làm nghề Tư Lệnh Phó QĐ 1, thay Tướng Soạn mới tử nạn và phụ tá cho Tướng Lâm.

VỀ HÀNG

TU LỆNH VÙNG

Trung Tướng Ngô Quang Trường, T.L Quân đoàn 4, thay Tướng Ngô Dzu, với chức T.L Q.Đ 2.

— Thiếu-Tướng Ng. Vinh Nghi, Xếp sư đoàn 21 nay thay Tướng Trường, đề đi lên một phát mần tư lệnh vùng 4.

— Còn NgõDzu tướng quân... sẽ đi về mô ? Xin thưa Trung Tướng Ngô Dzu, thay Trung Tướng Phạm quốc Thuận làm xếp chúa

PHÂN ƯU

Được tin buồn !

CỤ MAI-ĐỨC-HOẠT

Thân phụ Nghị sĩ MAI ĐỨC THIẾP, đã từ trần tại HÀM TÂN (Bình Tuy) ngày 24-3-72 hưởng thọ 84 tuổi.

Xin thành kính phân ưu cùng N.S THIẾP và tang quyến.

Câu chúc hương hồn cụ ông sớm tiêu điều miền cực lạc.

Ô. Bà Vũ văn Cần
— Đoàn văn Đăng
— Lê tiến Tước
và CON ONG

Câu chuyện hằng tuần

CON CÁ CỦA ĐỨC VUA

Học trò xứ Giao Chỉ ngày trước, khoái đọc tập Quốc Văn Độc Bản Giáo Khoa Thư, vì trong đó, các nhà mô phạm đã viết những bài năng tình yêu nước. Học trò ngày trước cũng khoái khi đọc câu chuyện ngụ ngôn: Có nhà vua nọ mỗi khi đi câu cá thường ngồi cạnh Hoàng Hậu. Để trở tài câu cá giỏi hơn Hoàng Hậu. Nhà vua vẫn sai một lính hầu lặn dưới nước để móc những con cá bự vào lưới câu của Nhà Vua, rồi Nhà Vua giựt lên, giựt lên nào, có Cá lẩn ấy. Hoàng Hậu biết rõ âm mưu ấy của Đức vua, nên một bữa, Bà mới sai tên lính hầu lặn dưới nước, móc vào lưới câu của Đức Vua một con cá chiên sẵn, rất ngon lành. Đức Vua giựt lên, Hoàng Hậu reo mừng: Bệ Hạ tài gỏi thật, câu cá đã giỏi, lại câu được cá Cá.. chiên sẵn, mấy ai bị kíp.

Ngày nay, học trò đi học, ít được đọc những câu chuyện hay hay như trên. Nên buồn thấy mẹ...

Cho tới những ngày gần đây. Đọc tin chánh thức của VTX, được các báo đăng lại, có câu chuyện, "Cá tôi lự hơn cá bà",

nam nữ học sinh đã cười bằng thích...

Lại thêm câu chuyện như sau, trong tập Quốc Văn Độc Bản Giáo Khoa Thư, bộ mới:

— « Đức Vua trong Hoàng cung, có nuôi một con Cá để làm bầu bạn. Đức Vua cho xây một bồn nước, che bằng mặt kiến pha lè đủ màu rực rỡ. Nuôi cá trong bồn nước ấy. Mỗi nuôi được 4 tháng trời, con Cá của Đức Vua đã khôn lớn vô cùng. Càng khôn lớn càng ươn ẹo, phùng mang. múa vẫy rất hay... Nó lại không biết nói thành tiếng, cũng không biết hót như chim hoặc khặc khặc khè khè như khi, nên Đức Vua càng yêu nó...

Đức Vua, sau một ngày, nghe các gia nô bợ dít, nâng bịch, bốc thơm đủ chuyện. Ngài nhức cả hai tai (vì bị nghe), và nhức cả hai bịch (vì bị nâng), nên Ngài rất khoái tìm tới con cá của Ngài để Ngài... nói chuyện với nó... Khi nói chuyện với cá, cá đâu có trả lời nổi câu nào. Đức Vua đâm ra độc thoại, và chính do đó, mà Ngài khoái chơi với cá... cá chỉ biết nghe, cá không bao giờ đòi đối thoại...

Mỗi tối, Đức Vua độc thoại trước mặt Cá hàng giờ. Nói hoài, nói kỳ một nhồi, lẩn ra ngủ mới thôi. Khi Đức Vua lẩn ra ngủ, Cá vẫn thức, vẫn ươn ẹo, vẫn gật gù... Nhưng một sáng kia, khi Đức Vua thức dậy, nhia vào bồn nước, Ngài bỗng toát mồ hôi lạnh: con Cá của Ngài nói lênh bênh trên mặt nước. Nó đã chết rồi.

Gọi ngự y vào coi mạch cho Cá, ngự y coi xong, tâu với Đức Vua:

— Con cá của Hoàng Thượng chết rồi.

— Tại sao nó chết ?

— Vì nó bị vỡ hai tai. Nó vỡ hai tai (cá này có tai, vì là Cá Quý), vì nó bị nghe nhiều quá...

Đức Vua ra lệnh chôn cất cá rất trọng thể...

Rồi, từ đó, Ngài buồn trông thấy, Tóc Ngài bạc như tuyết. Ngọc thể sút hẳn đi cả chục kí lô... Đức Vua buồn, vì từ nay, tìm đâu ra kẻ chịu khó nghe Ngài độc thoại như Cá vẫn nghe bao lâu nay...

Một nhóm kỹ sư Huê Kỳ, mới họp nhau lại, đề chế tạo cho Đức Vua một con Cá...giả... trông như Cá thật...và tung tăng dưới nước như cá thật...

Rồi thả nó xuống bồn nước...để tặng Đức Vua...

Lúc đầu Đức Vua còn tưởng lẩn đây là Cá thật...

Nhưng về sau, Ngài để ý khi ngài độc thoại trước mặt Cá, con Cá mới này, mặt cứ thộn ra, trông nó không có vẻ thông minh gì hết... Thành ra, Đức Vua mất khoái. Ngài thò tay, bắt con Cá, mang nó ra ngoài, mới biết đây là con Cá giả. Ngài đập mạnh nó xuống đất... Vỡ tan tành, cục pin trong bụng rớt ra... tro trên...

Đức Vua buồn... buồn héo hắt...

Chưa biết tới bao giờ mới hết buồn !

C.H.

NÓI LÃO MÀ CHƠI

THÊM MỘT LỜI ẶN QUIẾT CỦA MÈO

Sở Mèo và chiêu đã xây lắm chuyện thương tâm. Nhiều nữ nhân viên, vì phải nuôi cả gia đình, đã đành nhắm mắt ngậm mồ hôi làm ngọt cho thằng xếp ngoại chủng lông lá dày vô thân xác. Lắm ông lương cao bị RIF (chữ viết tắt của Reduction In Force có nghĩa giảm nhân viên) sau khi lãnh một mớ hiện ngân bồi thường chẳng khác tranh tiền cúng cô hồn tháng Bảy, đã dẹp bỏ tự ái nhận một chỗ ngồi mới với nguyệt bổng bằng nửa lương cũ để sống qua ngày.

Tại vài cơ sở, bọn Mắt Xanh nghĩ ra lối sa thải người rất khoa học mà không ai dám mở miệng, bằng cách bắt nhân viên nhét vào máy dò ma túy. Trăm người như ngàn, ai cũng đều bị máy «lên án» hoặc dùng cần sa hoặc nghiện bạch phiến, trong số kẻ cả những người cả đời cóc biết mùi thuốc lá là gì.

Bố, khỉ! máy dò ma túy mà cũng biết ăn gian nói dối như bọn chủ nhân tàn độc? Tiền nuôi vợ dại con thơ còn chưa đủ thì lấy đâu ra mua cần sa, bạch phiến dốt chơi?

Muốn sa thải nhân viên và quít tiền bồi thường thì cứ việc nói trắng ra chứ đừng ăn chạy như vậy tởm lắm. Hầu hết nhân viên sở Mèo, từ ngày đầu nhận việc, đã tự coi như 1 thứ giàng hồ thập thành, chấp nhận đủ thứ đắng cay tủi nhục thì việc sa thải phỏng có gì quan trọng mà phải dùng xảo thuật?

Theo điều 4, Phần 10 của cầm nang MACV số 690-7, những nhân viên địa phương và đệ tam quốc tịch sử dụng, tăng trừ, buôn bán ma túy sẽ bị sa thải mà không được hưởng một khoản bồi thường nào. Thành thử bọn chủ nhân khắc nghiệt đã ăn sau bình phong của cầm nang MACV để chơi trò đá cá lặn dưa. Bất cứ nhân viên nào bị máy dò thứ nghiệm cũng đều đưa đến kết quả: Sử Dụng Ma Túy! Dĩ nhiên nạn nhân của máy móc chỉ biết rời cơ sở không một ngàn khoản bồi thường như thường lệ.

Thì ra càng văn minh bao nhiêu chiêu số ăn quít, chơi lường càng cao cường bấy nhiêu.

Có mấy truy tầm ma túy chưa đủ. Hoa Kỳ nên chế thêm một thứ máy vạch mặt bọn phản trắc, lộn lưa chuyên bán đất bán rẽ đồng minh bằng những lợi lộc riêng tư.

DÂN BIỂU LÊ VĂN DIỆN ĐƯỢC MỜI LÀM TỔNG TRƯỞNG THÔNG TIN ?

Theo một nguồn tin ngoài hành lang, người dân biểu chống Cộng nặng mùi bọ xít họ Lê tên Văn Diện vừa được tham khảo để nhận chức Tổng Trưởng Thông Tin, thay thế Trương thư ng thơ đi mần đại sứ. Lê Bộ Xít chưa ừ mà cũng chẳng lắc. Nghe đâu ông đòi đặt nhiều điều kiện mà trong số những điều kiện này có khoản phải đày đưng sự được tự do hành nghề «bán mủ». Làm Thượng Thơ Bộ Loa mà không thêm nghề tay trái nhất định nghèo và thô cứng tỏ được tài ăn ốc nói mò.

Nước Việt ta, vào lúc chống Cộng về chiêu này, thật khó kiếm được một tài năng như Lê Văn Diện. Nhớ lại, thừa xa xưa khi điều chưa gặp gió, họ Lê ngày ngày vấp óng loa thiếc lên lời vào những thôn, ấp với nhiệm vụ đánh địch bằng mồm, ông đã ra chiêu quý khốc thân sâu. Lập lại những lời in trong tài liệu do trung ương gửi xuống chẳng khác chú vẹt học nói. Ngày nay đeo thêm trước dân biểu (mà thuộc hàng ngũ Gia Nô Chi Báo), ai cũng tưởng phải khôn ra và đã trưởng thành. Thế mà đầu vẫn hoàn đó, thủy chung khư khư giữ tư cách của binh với tít miệng. Gần mực thì đen, gần đèn thì rạng. Ở Kỹ Xuân Viện công trường Lam Sơn thừa nào tới giờ vẫn hiểm người dầy dổ, chăm non về phần trí tuệ, nên Lê Bộ Xít không hết được bệnh bốc nhằng. Lũ con cái của Lê nhất định là kiêu hãnh với bằng hữu chúng khi có được một đảng sinh thành trí thức như thế.

Nhìn lịch bằng mắt trên máy tề vi mà đưng sự đã lờng lờng khép người đưng sân khấu vào tội quang bá Cộng Sản, khiến nhiều người nghĩ rằng y dân biểu thiếu quân binh. Theo y học, thiếu quân binh thường là biến chứng của não bộ bị nhiễm trùng giàng mai gia truyền. Không hiểu thừa thiếu thời phụ máu của Lê Bộ Xít có từng giao du thân

mật với bọn lá gió cành chim không hề đến nỗi phải chấp nhận hậu quả chẳng mấy vinh hạnh ấy? Điều này chỉ có họ Lê mới đủ thẩm quyền trả lời.

Gì thì gì, ngồi ở chợ cá công trường Lam Sơn chống Cộng thì lũ trẻ lớp mẫu giáo cũng chẳng ngong gì. Có sừng có sỏ thì ra trên cái coi?

Nghề đầu thầu chống Cộng nếu còn những thứ cạp rắng như Lê Bộ Xít và đồng viện tiếp tục nhẩy bàn độc nhất định còn lâu mới khá. Merde!

NƯỚC CHẢY VÀO CHỖ TRÙNG

Năm ngoái, đám cưới ái nữ Tề Tướng tỏ chức thật xôm tụ. Hai họ nhà trai, nhà gái rất hộ đối môn đăng. Mới đây, Con Ong phong thanh tin ái nữ độc nhất của Đại Vương cũng đã được rắp ranh bán xê. Người xạ tiễn không phải quan Tư Lệnh hồ bôn thủ đồ như một nguồn tin của Mèo tung ra. Vậy ai cả? Cũng chẳng xa lạ gì. Đó là cậu út con quan Tổng Giám Đốc hãng tàu bay đồ E An Nam. Người mà mới đây đã có quý tử gái nghĩa đá vàng cùng gái rợu Trần Tề Tướng. Cậu út E An Nam đang học ở nước Tây. Thật là phúc trùng lai vậy.

Chuyện mai mối giữa gia đình ông E An Nam với đệ nhất dinh cũng có nhiều cái hay. Năm ngoái, cậu ấm lớn được làm rể đồng sàng Tề Tướng ấy là nhờ công hạn mã của quan Chương Đồ họ Đồ. Năm nay, chính Tề Tướng nhu nhân thủ vai ông tơ bà nguyệt cho gái thuyền quyền cưới rợu cùng trai khôi vĩ.

Kẻ dân già sau khi thúng chuyện chắc chắn hào hứng vỗ tay khen đời là tối hảo và khéo nhau rằng nước chỉ chảy vào chỗ trũng. Đó là nguyên lý muôn đời của loài người vậy.

GIA TÀI MẪU QUỐC !

Tại một căn cứ nọ, Mèo rục rịch triệt thoái đã đem quang ra khu rừng cao su kế cận đủ đồ phế thải. Gọi là phế thải chứ thật ra còn tốt chán. Dùng hết đời cha đến đời con vớron chừa hư hao bởi chưng toàn là đồ bằng kim khí. Thôi thì thượng vàng hạ cám. Bàn, ghế, máy lạnh, tủ lạnh, giường, kết đưng bạc, kệ giấy tờ... Ý của mấy chú Mèo là dùng khu rừng cao su nọ chứa đồ phế thải song gọi tụi ba tàu chệt tới bán đồ đồng. Trong lúc chờ người ngá gì, mấy quan ta biểu diễn những đường ăn chịu với cổ vắn mang xe vào hết thật đã. Nếu hết mang về dùng cho văn phòng, dùng chung với lính thì Con Ong cũng chả buồn nói tới mà chi. Đàng này các quan dùng xê ro bánh, xử dụng lính tráng dưới trướng hết từ xe này tới xe khác mang bán hoặc tải về nhà làm của riêng, trong khi lính khuôn oặt xà lai lại tro mắt rếch. Có anh Tá chỉ bán vài xe cũng thu vào ngót nghét triệu bạc đồng đưng.

Vì trâu cọt ghét trâu ăn, một anh Tá khác hốt chưa đủ đồ tham đã dùng quyền thượng cấp xài anh Tá nọ như chiếc mền rách trước mặt thuộc cấp. Tình chiến hữu đã cút mẹ nó mất trước mớ đồ phế thải của Mỹ. Xài xê xong, anh tìm cách buộc địch thủ nằm khàn ở bộ chỉ huy hành quân dài hạn để anh mặc tình thao túng.

Một buổi đẹp trời, anh Tá tham lam áo mào chính tề, trước ngực không quên mang thêm chiếc Đệ Tứ Đàng Báo Quốc Huân Chương, vào khu chứa đồ phế thải nhặt nhạnh Lương được thứ nào từ chổi cùn rế rách đến những mớ có thể bày lên bàn thờ, anh cũng lệnh cho chất lên xe chuyên về tư thất. Vì dùng phương tiện chuyên chở nhà binh lính khuôn vác xin sự vụ lệnh hầu tránh bị xét hỏi thì anh buồn thông một câu:

— «Ăn thua gì kia chứ. Chờ tỳ đồ bỏ thừa của Mỹ mà cũng giấy tờ phiền chết.»

Ái ngờ tới trạm tân cảng, cả tài xế lẫn cần vụ xuýt bị Quân Cảnh giữ lại. May nhờ thông cảm nên được thông quan.

Những chuyện chung quanh cái «Đệ Tứ Báo Quốc Huân Chương» đi nhặt nhạnh đồ Mỹ còn nhiều lắm. Bao giờ hứng nói nữa.

Quanh đi quẩn lại, gia tài mẫu quốc vẫn còn nguyên vẹn độ hấp dẫn của nó. Chả thế mà người ta nở chêm vào lưng nhau để hưởng cho đầy mề, lấp ruột đến nỗi sẵn sàng bỏ quên tình chiến hữu và liêm sỉ làm người.

Thảo nào hồi này chuyện chống Mỹ thốt nhiên trở thành một thứ trang hoàng. Đặc biệt những anh có máu tham lại càng háng đá Mỹ để che dấu ham muốn thấp cấp. Chapeau!

nhỏ
lông
báo

NẠN NHÂN BỊ MÈO CHAY LÀNG... HÃY ĐẾN GẤP CON ONG

Vào dịp Mèo mru toan «chav lang» khỏi xứ An Nam cóc gặm này, người ta đã thấy quá nhiều vụ «ăn quít» trắng trợn của tụi Mèo, đối với những nhân viên làm cho họ, 1 số đông vì thời gian phục vụ quá lâu năm, bọn chủ Mèo, nhằm tính tới khoản tiền để thanh toán được gọi là món thâm niên công vụ... Xét ra quá bọn, Thế là bọn nhà giàu, ở đơ Mèo bèn kiếm chuyện làm khó để nhân viên để bức cho người làm với Mèo phải ngọt ngạt rồi nổi giận tự ý xin thôi việc.

Điều cần biết, trong qui luật ấn định thì nhân viên nào tự động xin thôi việc sẽ có được bồi thường thâm niên công vụ. Thế là Mèo dớp quít được khoản tiền mồ hôi máu mắt này.

Hoặc bằng cách khác, như bôi lông tìm vết rình rập nhân viên đi chậm năm, bảy phút, thế là đưng thành có đề... «gỏi giấy cám ơn nhân viên đó...» có nghĩa là, mời bạn nghỉ luôn ở nhà cho tiện việc sổ sách, khỏi bồi thường tiền thâm niên!

Hiện nay có cả ngàn nạn nhân gặp thảm cảnh này. Song, họ đành cắn răng chịu bực Mèo cho sướng miệng chứ họ chẳng còn biết kêu cứu vào ai? Bám vào ông Lao động ư? Thì, hơi đi chính ông Tổng trưởng bộ này, lại hiện ngang tuyên bố rằng: «Mọi sự khiếu nại đòi hỏi quyền lợi, trên thực tế, phía người Việt Nam yêu sách quá lớn».

Ông Tổng Trưởng An Nam ăn nói quý hoá như thế đấy còn trông cậy gì... vào sự can thiệp của cái bộ... được hình thành với trách vụ đấu tranh cho quyền lợi của những thành phần dân đi làm muốn khỏi bị quít công và khỏi bị bọn đế quốc mũi lõ bóc lột quá trắng trợn!

Rút cục mấy quan cũng khoái nịnh Mèo thấy mẹ. Quan quân chỉ thiết thời cho các nạn nhân như, một số phế binh làm cho MACV mới đấy cũng bị quít tiền thâm niên, nên họ đã phải xam mình đánh liều xông đại vào toà nhà Bông kỳ - là làng... đòi xếp Mèo thì hành lệnh của quý quan Toà VN—Dù toà án xử ta đây chú Mèo phải bồi thường song... tụi lông lá coi lệnh toà An Nam như không khí vậy.

Con Ong đã quá nhiều lần đứng lên «đòi nợ Mỹ» cho đồng bào thấp cổ bé họng VN! Và cũng đã hơn một lần đặt vấn đề với cấp tối cao cầm cán cân công lý xứ... loạn lạc này về cái gọi là «quyền đặc nhiệm tài phán» dành cho lính tráng đồng minh sang đánh Vi Si tại Miền Núi Tự Do... Đều được hưởng quyền «miễn xử tội» dù họ sát nhân, đoạt của, hay cán chết dân lành vô tội thì Quan Tòa Ta vẫn chào thua vì vô thâm quyền! Chao ôi là nhục nhân thay cho kiếp sống nhờ! Gái đẹp nó đẻ ra, nó thối! Nhà cao cửa rộng nó ở phây phây, ra đường nó phóng tu-bin bạt mạng, chệt chệt người Việt... Cũng cứ là hòa cả làng.

Tụi nó còn ăn quít cơm chím của những người đi làm đồ mồ hôi cho chúng nó! Chỉ còn biết ca một bài xang xê... Thằng ngò con đi nào cướp công của người Việt, thì... giồng giồng mây sẽ diệt chúng. Cầu nguyện cho đảng thiêng liêng, làm một châu động đất cho... chệt bọn tây đế quốc cũng cực ác ôn!

Giờ chạy lang đã điem. Tháng 6-72, nhiều cơ sở Mèo sẽ dẹp tiệm. Juspa sẽ giải tán. RMK, cũng chấm dứt mọi hoạt động. MACV sẽ biến hình thành, nhỏ bé hơn. Rồi, sẽ có cả ngàn vạn vụ giết tiền rần bạo dã man! Vì dấu hiệu đã thấy thừa nay, xếp sòng nhân viên do Mèo cầm đầu, nay tụi nó đả kích tên Giao Chỉ họ Trần cựu tài tử sĩ la mà đóng phim, «Chúng tôi muốn sống», để me sử nỳ thẳng tay dọn dẹp — nếu bọn nào hậu thù, thì... cứ việc trút vào đầu tên xếp nhân viên An Nam, bị đưa đầu chịu đấm. Tụi Mèo đều thế đó. Nó đồn tiếng ác vào kẻ khác, dù... chính sách, càng quít được đồng nào càng tốt — Cũng tí như, trên đường tháo lui càng gờ gạc được..., vật dụng nào để chờ về cổ quốc càng quý!

Quả tình, tụi nhà giàu đã được các Cựu vi von rằng «Có ăn ở bần như chó mới giàu...» ngấm đến tụi Mèo, trong dịp chạy lang ăn quít thật thắm thía xiết bao.

Con Ong, sẵn sàng đón nhận... tiếng thét u uất của các nạn nhân bị Mèo, quít tiền.

CON ONG chờ đón các bạn!

▷ CỬU SỪNG

TẶNG MẸ NÓ RỒI CÒN MONG CHI ?

Cái Bang Trương Văn Nguyên vừa tuyên bố rằng việc tăng giá điện nước sẽ tạo thêm gánh nặng đối với dân chúng đô thành mà đa số là lao động và trung lưu. Nhà Cái Bang này lại còn nói vuốt đuôi rằng thì là mong mỗi hành pháp phải gấp rút tìm biện pháp chặn đứng ngay việc tăng giá ấy vì đó là huyết mạch chính yếu của người dân. Nếu cần tăng giá chỉ nên tăng tại các cơ sở có thu lợi như các cao lầu tửu quán, ô-ten.

Bi giờ mới mở mồm kêu thì hơi muộn. Bởi lẽ ông Tây nhà đèn mí lị ông Ta nhà nước đã tăng mẹ nó rồi và thâu tiền rùm rụp hết chơi rồi. Cứ theo như giấy tờ thì giá điện nước chỉ tăng có 30%, nhưng khi bọn dân ngu khu đen nhìn vào biên lai thì thấy giá điện nước tháng 3-72 so với tháng 2-72 tăng lên đến gần 100%. Dân chúng thấp eo, con chim lại bé tí teo, chả biết kêu ca vào nơi mỗ. Nếu ngoan cố không chịu trả tiền theo giá mới thì ông Tây nhà đèn và ông Ta nhà nước sẽ thâu hồi lại cái đồng hồ ngay lập tức. Đành chỉ còn cách chửi thảm trong bụng.

Cứ mỗi lần tăng là một lần chửi. Tăng giá xăng, tăng giá đường sữa và rồi tăng giá nước. Mới có từ Tết đến nay, hơn 1 tháng trời mà dân chúng đã phải chịu tới 4 phen tăng rồi. Ấy là chưa kể cái ảnh hưởng giầy chuyễn gây ra bởi sự tăng giá như thế kể trên.

Một tô phở hiện nay đã lên tới 1 bô rưỡi và ly cà phê đầu đường 4 chịch. Ăn sáng sơ sơ cũng mất 2 bô. Tiền tiêu như rác mà kiếm đếch ra. Tô sủ cha con mẹ nó.

LÝ LUẬN KIỂU MÈO

Cửu Sừng có một anh bạn người Mèo. Ảnh ở trong quân đội và đóng Thượng sĩ, Tinh bằng hữu giữa ảnh và Cửu Sừng rất vô cùng thâm thiết. Tính ra từ khi kết giao đến nay đã năm năm có lẽ. Và hiện nay thì ảnh đang sửa soạn về nước.

Bữa hôm ảnh tới thăm Cửu Sừng và báo cho biết rằng ảnh sắp lấy vợ, có cưới xin đằng hoàng.

— Lấy vợ à? Thế lấy ai? Mít, Tàu, Cao Ly hay Mèo?

— Anh ta cười à à khà mà rằng:

— Mít. Vợ Mít mới là nhất thiên hạ. Chuyện này moa đưa nó về Mỹ và nó sẽ là một bà nội trợ đảm đang nhất cái tiểu bang California.

Sau đó ảnh dẫn Cửu Sừng lại nhà cô vợ sắp cưới của ảnh để giới thiệu. Lúc gặp mặt cô ả, Cửu Sừng sững sốt cả người. Tuy nhiên vườn phải để bụng có dám nói ra miệng.

Phải đợi tới hai bữa sau, lúc gặp lại anh ta một mình, khi ấy Cửu Sừng mới phát ngôn:

— Toa mí moa là bạn thân. Chính vì cái sự bạn thân ấy nên moa mới khuyên can toa không nên lấy cô ta làm vợ.

— Tại sao vậy?

— Vì cô ta là dân nhà thia vườn đứng bồng khứa ở đường Catinat. Hôm nào ẽ khách, thiên hạ thường thấy cõ dạng háng ra rồi đánh diêm đốt vĩa đốt văng cái hạ bộ để xua đuổi những xui xẻo đi chỗ khác chơi. Vậy thì nếu là chỗ để chơi bởi thì không nói làm chi, nhưng một khi đã là vợ con, thấy rằng cần nên xét lại.

— Anh bạn Mèo thân nhiên đáp:

— Moa biết nó là dân nhà thia chó. Nhưng mà moa vườn cứ lấy như thường. Đối mí moa, em hoàn toàn là một người vợ lý tưởng: làm cơm rất ngon, biết tần tiện và thu vén cửa nhà đằng hoàng, mỗi tháng chỉ cần đưa cho em có 100 ngàn thôi mà cái gì cũng có đủ hết lại biết chiều chồng. Và sau hết điếm quan trọng hơn cả: em đếch biết

nói tiếng Anh. Như thế mình nói mình nghe, nhà cửa đỡ sồn sồn mỗi khi có sự cãi lộn. Moa là dân mợc-sơ-ne, lại cũng thuộc giới giang hồ, nay cũng sắp trở về già rồi, kiếm được cô vợ như thế phỏng còn muốn chi hơn?

PHÙNG THỊ HẠNH CHƠI NGUYỄN VĂN NGÀI

Bà đầm Phùng Thị Hạnh vừa mới chơi ông đồng chí của bà 1 phát đầu hơn hoạn ngay trên báo Tin Sáng. Trong bài 6 cột với cái tựa «Cỏ đuôi chó Nguyễn Văn Ngai», mỗi chữ to bằng ngón chân cái, bà đầm Hạnh đã tố chánh đảng gia nô Nguyễn Văn Ngai xà láng, bằng cách kê luôn cả gia phả.

Qua bài báo ấy, quần hùng được biết rằng, mít Ngai quê quán ở Hưng Yên, có ông bố làm trưởng tuần, thuở nhỏ học trường làng, lớn lên được gửi ra mãi tận nước Hà Lô. Nhưng cái đầu đốn nhất cho mít Ngai là bà đầm Hạnh đã hạ bút viết những giòng chữ như thế này: «Trước khi bước vào chính trường hoạt động, ông Ngai hành nghề dạy học Anh văn, học trò của ông nay cũng có nhiều người học nên người. Một số đi làm bồi cho Mỹ, một vài cô đi bán Bar, một vài cô được vào làm Thượng Viện.»

Tờ báo của bà Hạnh vốn là con đẻ của ông Hoàng Đức Nhã, một người được coi như là một thứ Di Gờ lô của nước Mít. Hai bên đều thoát thai từ trong cái lò Gian Nô mà ra cả, vậy thì tại sao lại chơi nhau một cách cạn tàu ráo máng, đã man vô nhân đạo như thế?

Chắc hẳn có một nguyên nhân nào đấy. Có thể là do cái tin đồn vợ vịn biếu rằng ông Ngai sắp về làm Thông Tin, sắp thay ông Nhã nên người ta bèn tính cái nước tiên hạ thủ vi cường, ỳnh cho mấy phát tới tấp mặt mũi đi đã rồi muốn tới đâu thì tới.

Cái bà Hạnh này cũng kiệp lắm chứ không phải vừa. Hồi bà đi Tây du học, vì chưa có bằng Tú Tài nên Tây nó khước từ không cho vô đại học để học đại. Bà tức mình bèn đi sang Tây Ban Nha rồi tốt nghiệp đại học ở bên. Khi trở về Tây, Tây nó vườn không công nhận cái sự tốt nghiệp đại học Tây Ban Nha, bà lại rong qua Bỉ và sau đó tốt nghiệp luôn đại học Bỉ. Trở qua Tây, thì Tây lại vườn xua đi như thường. Ưc quá xá, lần sau cùng bà đi Mèo học thành tài rồi về làm báo để bán cho các cơ quan nhà nước.

Bà Hạnh là cháu ông Phạm Quỳnh Thượng Thư Bộ Lại ngày đó. Ông cha thì thân Tây, con cháu thì thân Mèo. Giới thiết là giới!

NHỮNG BÍ ẨN VỀ CHUYỆN VỀ HỤT CỦA TƯỞNG THỊ

Theo các tài liệu Mật của báo Công Luận tung ra với các bút tích của tướng Hoàng Xuân Lãm và Đại tá Dương Hiến Nghĩa thì sự trở về nước của tướng Nguyễn Chánh Thi đã được ông nhà nước chấp thuận nhưng không hiểu vì sao, phút chót lại có sự thay đổi ý kiến. Trong thư gửi tướng Thi, Đại tá Nghĩa có nói rõ rằng, Saigon đã đồng ý để tướng Thi về và đang định ngày giờ cũng chọn lựa người sang bên ấy đón rước đằng hoàng.

Kề ra cũng tội nghiệp cho tướng Thi. Suốt từ ngày 11-11-60 đến nay cứ long đong lận đận hoài. Trong vòng có một con Giáp mà phải vác ba toong lưu vong ở nước người tới 9 niên.

Báo chí đã dành rất nhiều cảm tình với tướng Thi. Bởi lẽ ông xứng đáng để cho mọi người mến phục. Thời ông Diệm, ông cũng đã từng nắm những chức vụ quan trọng rồi thời đệ nhị Cộng Hòa ông cũng đã giữ chức Tư Lệnh Quân Khu trong hai năm. Nếu ông là một ông tướng tham nhũng thì chắc hẳn bi giờ ông chẳng đến nổi ngày ngày nhai Hot dog mí Hamburger trừ bữa. Có những tháng thất nghiệp, không có ma đại nào mời đi diễn thuyết thì lại phải nằm ở ten bà cả Đọi là lẽ thường.

Đối với tướng Thi, bọn nhà báo còn giữ rất nhiều những kỷ niệm vui nhộn và khoái ti. Hồi phái đoàn ký giả Saigon ra viếng thăm Huế, có mấy anh cứ nằng nặc xin tướng Thi cho phép được đi lang thang trong thành phố vào giờ giới nghiêm nại có rằng có như vậy mới biết rõ được tình hình an ninh. Tướng Thi chấp thuận liền và còn căn dặn rằng nếu bị quân tuần tiểu chặn hỏi thì cứ biểu là nhà báo đã được tướng Thi cho phép.

Đêm hôm đó, đám nhà báo Saigon đã làm loạn cả thành phố Huế. Vào khoảng một hai giờ sáng, nơi cầu Tràng Tiền, thỉnh thoảng người ta lại nghe thấy tiếng trả lời ời ời: «Nhà báo đây! Tướng Thi cho phép đi chơi mà!»

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- QUÝ VỊ HẰNG THA THIẾT ĐẾN TIỀN ĐỒ TỔ QUỐC
- QUÝ VỊ HẰNG QUAN TÂM TỚI TƯƠNG LAI KINH TẾ VIỆT NAM
- QUÝ VỊ HẰNG MONG MỜI CÓ CƠ HỘI PHỤC VỤ ĐỒNG BÀO TRONG QUẬN:

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- Để mỗi quận có một Ngân Hàng Nông Thôn,
- Chánh Phủ sẵn sàng trợ giúp về kỹ-thuật cũng như tài chánh, lại được hưởng nhiều ưu đãi.
- Vì thành lập Ngân Hàng Nông-Thôn là quý vị đã thực sự góp phần vào công cuộc phát triển hạ tầng cơ sở và củng cố nền kinh tế Quốc Gia.

Mọi chi tiết, xin liên lạc với:
NGÂN HÀNG PHÁT TRIỂN NÔNG-NGHIỆP

Số 7 kếp Bến Chương Dương, Saigon
hoặc Chi Nhánh Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp đặt tại các Tỉnh trên toàn quốc.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

Người và việc...

• MỘC THẠCH

VIỆC : Vụ quý tương trợ và tiết kiệm quân đội đang làm dư luận, nhất là dư luận nhà ban theo dõi kỹ. Từ cuối năm ngoái, tờ DH của các ông sĩ quan văn phòng cấp tá mở chiến dịch đánh quý này và nhiều nhất báo nhảy vào đánh hội thì nội vụ cả nước mới thấy rõ cái quý đó được thành lập do một số người có đầu óc thông minh, khẩu trừ lương lính mỗi tháng để cho vào quỹ mà chẳng cần hỏi ý kiến lính, lính thóc méc với các ông phát lương thì được trả lời gọn lỏn « Lệnh ». Lính xưa nay có tinh thần kỷ luật cao nên nghe thấy tiếng « Lệnh » thì bấm bụng rậm rập nghe theo mà chẳng dám ngôn thêm 1 lời nào nữa. Thu tiền 2,3 năm của lính, số tiền lên tới vài ba tỷ bạc đem ra 1 phần làm kinh tài, đầu tư vào đờnba cơ sở trong mục đích rất cao đẹp xây dựng tương lai cho lính. Nhưng nếu lính không 1 ai về quê hay hy sinh cho tổ quốc hoặc giả đạo ngũ thì công chuyện cứ êm xuôi như nước chảy qua cầu, nhưng đã là lính thời chiến tranh thì cái chuyện đem thân ra bỏ chiến trường như không hẳn là phải có. Lính về quê, vợ con cha mẹ lính tới hỏi tiền vốn và lời của lính đã bị khấu lưu từ lâu để xin lính, nhưng gặp hàng ngàn chuyện khó khăn vì thủ tục giấy tờ, nên mới có chuyện, vợ con lính kêu um, tờ báo của lính lớn lại yêu đàn em mở chiến dịch đánh lớn, lời cả chuyện lính đạo ngũ thì vốn và lời đó ai ăn? Chuyện càng đi vào chi tiết càng làm cái lý kỳ, mấy ông lớn được lời ra điếm danh là có những hành vi mà ông Phó Giám và Giám Sát Viện không thích. Ông Trưởng đầu bạc nổi tiếng thanh liêm bỗng bạc thêm ít tóc, và ông Đại Tá đầu bạc trong Bộ bèn xa thân đi cứu

chúa bằng cách đến chơi từng tòa báo trình bày nội vụ. Nhưng nội vụ không vì thế mà chìm xuống lại càng xé to hơn, rồi tin tức đánh đi từ tán là vị Tướng đầu bạc xin từ chức, Phủ Phó đích thân cứu xét vấn đề, bốn ông Tá và một ông Đồng Lý Bộ tam ca bài tạ từ để năm nhà chờ cơ quan điều tra tới mời bất cứ giờ phút nào để hỏi thăm chi tiết. Phủ Phó ra thông cáo là sẽ không có giải tán quỹ lính nhưng Nội Các sau một phiên họp thu hẹp đúng boong 60 phút ra quyết định giải tán quỹ, mọi khoản vốn lời sẽ được trả lại cho lính sau khi kỹ thương ngân hàng của nhà nước bỏ tiền ra mua mọi cơ sở kinh tài của quỹ lính đã ứng ra làm.

NGƯỜI : Nhiều người đã bực mình trước cái tin giải tán quỹ lính, ông Tá xếp tờ báo DH mỉa mai « Bốn năm trước người ta ngang nhiên khấu trừ lương lính để lập quỹ mà chẳng cần hỏi lính một lời, nay người ta lại đương nhiên giải tán quỹ lính mà cũng chẳng cần hỏi lính một lời. Sự việc quá có chi mớ ám nên mới có quyết định đặt mọi người trước một sự đã rồi! Có nhiều người khác, nhất là ông Đại Tá đầu bạc rồi mấy ông Dân Biểu cho là có áp lực nặng nề của Mỹ và Ba Tàu khiến cho ai đó phải giải tán quỹ lính (?) Nói xươg xươg như vậy mà nghe được kể cũng hay. Hai ông Dân Biểu có tên Bình và Tứ lại liên hệ vào cái thông cáo của phủ Phó cho rằng ông Phó nên từ chức vì đã không giữ được lời hứa với lính là không giải tán quỹ lính, kể hai ông này chơi độc, cụ Phó đang nhức gân vì vụ trên thì 2 ông lại bốp thêm gân cụ 1 cú nữa. chữ « Uy » còn 1 chút này mà 2 ông lại không chịu để cụ cầm cho vững thì

khó chơi quá. Nhưng cả 2 ông chắc sẽ phải thất vọng vì lời yêu cầu cụ Phó từ chức không được chấp thuận, bởi lẽ cùng ngày báo loan tin 2 ông yêu cầu thì phủ Phó đã cho rằng: « sự giải tán quỹ là 1 quyết định minh bạch » và nguồn tin thân cận phủ Chánh cho hay cụ Phó đã không hề tỏ ra bất bình gì về quyết định của hội đồng nội các thu hẹp vì... chính cụ Phó cũng có tới tham dự cuộc họp của nội các thu hẹp này.

VIỆC : Như vậy thật quá là hay, dư luận hẳn hết thắc mắc là khi bàn về việc giải tán quỹ hội đồng nội các đã không quên tới cái thông cáo của phủ Phó, nhưng việc quyết định vẫn phải quyết định, và một người như cụ Phó, một người trong ngày ra tranh cử cuộc bầu cử độc diễn đã từng nói: « Vì danh dự quyền lợi tới thượng quốc gia, tôi đã hy sinh tiết tháo và đa nh dự cá nhân để đứng chung... » thì lúc này cụ cũng có thể nhắc lại câu nói đó chỉ cần đổi một tí: « Vì quyền lợi của lính, tôi hy sinh cái bản thông cáo cũ đã long trọng hứa với lính là không bao giờ giải tán quỹ này » thế là chu, mọi chuyện rồi sẽ chìm vào quên lãng y như khi con người chết chôn vào đất đen.

NGƯỜI : Chỉ có 4 ông Tá Bộ và ông Đồng Lý Bộ là buồn, năm xung tháng hạn nên các ông phải giả từ những cái chỗ thật thơm ngon, đã thế lại còn bị mang miếng nợ kia, rồi biết đâu trăm đầu chẳng đồ đầu tâm, các ông sẽ phải lãnh nhận hết bao nhiêu tội nếu người ta tìm ra bấy nhiêu tội.

VIỆC : Quý lính thì coi như xong sau khi bị giải tán, nhưng còn chuyện lính được lãnh lại cả vốn bao giờ mới được lãnh, chuyện đó chắc thời gian sẽ trả lời. Nhưng cũng kể như từ tháng này, lính khỏi đóng, đúng ra là khỏi bị chungroo ti vào quỹ nữa thì lính cũng khoái lắm, 100 ti đó lính có thể ăn một tô phở sau 29 ngày nhịn thêm, hay mua một bao cáp tăng hút cho đã đời một ngày sau khi hút đủ 29 ngày thuốc láden, hoặc giả lính mua chocáo con lính một hai trăm giờ ram bánh bít quy cho chúng nó cũng được sung sướng là làm người trong một xã hội... tư bản kiểu Hoa Kỳ.

XIN HỎI CỤ HUYỀN...

Cụ Huyền, Chủ tịch T.N.V là người vốn có tính đề dặt, ít nói. Trái với một Nguyễn bá Lương ba phải, một Nguyễn bá Cần * trẻ người non dạ, cụ Huyền có tính hay tránh né, rất ít khi tuyên bố điều gì, nếu không phải là độc tuyên ngôn của Thượng Viện.

Thế nhưng ngày 13-3 vừa rồi, bỗng dung Cụ ra tuyên ngôn. Cái đặc biệt của tuyên ngôn ấy là không có gì... gọi là đặc điểm cả! Cụ minh định rằng chỉ có nghị sĩ Dân Biểu mới có quyền phát biểu ý kiến thay dân. Cụ kêu gọi phải bảo vệ Hiến pháp của đệ nhị Cộng Hòa. Cụ kêu gọi tái lập Hội nghị Genève để đi đến một giải pháp thương nghị.

Về tư cách đại diện cho dân, của các nghị sĩ dân biểu, thì đó là một sự thật thông thường trong một chế độ thật sự dân chủ. Nhưng thưa cụ Huyền một số những tên mệnh danh « đại diện dân cử » ấy gia nhập làng « zô na » đời họ là « Jeannot » để được đớp hít nhiều lợi lộc, và mờ mờ thối um thì họ đại diện cho ai? Không thấy cụ lên án chỉ cả!

Về chuyện bảo vệ Hiến Pháp thì cụ cũng thừa rõ, từ ngày có HP, dưới danh nghĩa « bảo vệ Hiến Pháp, tôn trọng HP » người ta đã đi từ giải pháp này đến giải pháp khác, từ giải thích này đến giải thích khác, khiến thẳng dân ngu khu đen nghe còn phát đứng tóc gáy! Lấy một thí dụ: như màn độc diễn 3-10-71: cụ đã lên truyền hình đọc tuyên ngôn của TNV, về cuộc độc diễn.

Nhưng sau đó, những 8 ông TCPV lại cứ cho đó là hợp hiến. Thì cụ nghĩ sao?

Vậy, vấn đề đặt ra là: ai vi phạm Hiến pháp? Ai có quyền ấy? Và trong trường hợp HP bị vi phạm, thì phải làm sao, thưa cụ? Hay là chỉ ngồi mà đầu vó... tuyên cáo suông?

Và lại chuyện vi hiến có nhiều cách lắm chứ cần gì phải xé hẳn Hiến Pháp mới là vi phạm! Chẳng hạn mấy dân biểu nghị sĩ (mà cụ cho là có độc quyền đại diện cho dân) bán linh hồn của chúng theo « zô na » có vi phạm HP chẳng? Mấy dân biểu nghị sĩ buôn bạc phiến như tu xuất Phạm chí Thiện, buôn vàng như đóc tờ Nguyễn quang Luyện, buôn lậu và bán phiếu như « ngoại giao » Mặc Giao, gạt gẫm như tu xuất Vũ Công v.v. có vi phạm HP chẳng?

Về thương nghị thì từ 4 năm nay, tại Hòa đàm Paris, « phe bên kia » cứ vẫn đặt vấn đề tiền

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gây tai trâu
Đạn đầu bắn xẻ grom đầu chém ruồi.

VĂN-QUÂN hạ thủ

quyết đòi lật đổ chế độ của Tonton Thiệu trước đã, thì làm sao mà tiến tới Hội nghị Genève cho được? Bọn Cộng sản phải chịu trách nhiệm chứ, kể cả trách nhiệm về sự mất mát xe Mercédès và sĩ cán thanh Nga ở Paris v.v... Vì tại Hội nghị cứ kéo dài, ông nói gà bà nói vịt, phe bên kia cứng đầu cứng cổ, không chịu nghe lời phải của ta nên ta... buồn ta đi lang thang, khiên để lạc mất xe. Ở Paris vui nhộn thế, mà ta con buồn khiến phải với Thanh Nga qua... cho đỡ lạnh lùng. Genève còn lạnh lẽo và hiu quạnh hơn Paris, thì... xin cụ chuẩn bị cho TNV biểu quyết phụ cấp để có phương tiện... nhiều phải đoàn Thanh Nga qua đó nữa chứ! Có phương tiện đòi đòi mới làm việc được chứ. Teo bu gi sức mấy mà làm!

Thằng dân ngu khu đen đang đầu tắt mặt tối vì các cuộc cách mạng mùa thu lá rụng, mùa xuân lá đỏ, và mùa hạ lá vàng sắp đến, nghe tuyên ngôn của cụ thật như vịt nghe sấm!

MỘT ĐỀ TỬ CỘNG HÒA BÌNH HOẠN !

Ông Chủ tịch Thượng Viện quả thật xui xẻo. Vừa ra tuyên ngôn, đã bị ngay dư luận chỉ trích, hăng say nhất là ông Nghị Sung và bà Nghị Trăng tới vườn chè. Ông nghị Sung đã dùng tờ báo C.L của mình để phóng ra « sự » phê bình độc địa: « Một... tiếng nổ phát ra giữa cái nắng oi bức không phải là tiếng sấm sét, không phải là tiếng min, tiếng súng. Vậy tiếng nổ kéo dài ấy là tiếng gì vậy?... Thật là độc địa hết chỗ nói.

Kể cũng tội nghiệp cho cụ Huyền. Lâu nay, cụ không hề ra tuyên ngôn tuyên ngiệp gì hết. Nay bỗng nhiên cụ hăng say tuyên cáo một mình, thì lại bị người ta hiểu lầm.

Người thì cho rằng cụ gián tiếp, tiếp tay

cho sếp, cảnh cáo những ai muốn phá hoại Hiến pháp, tức là chế độ, tức là Sếp. Tuy nhiên, ngược lại, có người lại cho rằng Cụ Huyền đã quá bực mình vì tình trạng lép vế của ngành Lập pháp, nên gián tiếp đả kích Hành pháp và đưa ra một lời cảnh cáo, đầu là cảnh cáo mơ hồ!

Nhưng ông Nghị Sung, vốn thân Hành pháp từ khuya, là người không thích sự cảnh cáo đó. Tờ báo của ông đã kích nạng nề vụ cụ Huyền. Và ai cũng biết ông nghị Sung rất « thân » với bà nghị Trăng tới ăn chè. Khi thân, thì « anh muốn tức là em ưng ». Vậy cố nhiên là bà lên tiếng phụ họa theo. Nhưng, bà lại còn hách hơn: bà dọa sẽ lập ngay nền đệ tứ Cộng Hòa nếu cụ Huyền thành lập đệ tam Cộng Hòa! Nghe mà ghê cả người! Ghê như lúc mình nghe tiếng nổ (một tiếng nổ mà ông nghị Sung đã diễn tả một cách đạo biệt chính xác trong tờ báo của ông khi đã kích... quần cụ Huyền!)

Thôi đầu sao cũng xin can bà. Bà cứ tưởng bà giao du thân mật với Xịa, với vài ba tên Mèo là bà có thể thành lập được một nền cộng hòa! Một nền cộng hòa đi diêm là cái chắc! Về đời tư thì ai này cũng đã rõ và cũng đã nhiều lúc muốn bị mất che tai đi? Về đời công thì đứng bên sếp hay phu nhân của sếp, bà nâng bi từng câu nói cho đến từng cử chỉ, từng cách chào hỏi, từng cái liếc mắt, từng cái nhòan miệng... Nhưng sau lưng Sếp bà lại không tiếc lời chống báng, đả kích thóa mạ, theo đuôi đối lập, y như đối với một kẻ thù không đội trời chung! Tư cách gì thế? Hồ bà nghị Trăng tới ăn chè? ! Đầu sao, lời phát biểu của bà cũng là một tiếng nổ khác « cũng không phải tiếng sấm, cũng không phải tiếng min, cũng không phải tiếng súng. Vậy tiếng nổ kéo dài ấy là tiếng gì vậy? » ?!

CHUYỆN ĐỜI CHÁN NGẠT

TA RÊU XÒM

Tin... ba trọn : Đất Sài Gòn ngày thương tuần tháng Mãn. Một tên bạch quỷ cùng 7 nô tài hóa đong chúi đầu lượn bần này nọ. Chợt từ giữa trời xanh một tiếng sét xé toang thình không chém xả xuống. Tám chiếc đầu văng lộn lốc tựa 8 trái dừa khô. Nơi cuống họng bị đứt không thấy máu. Một dung dịch đặc xệt như sữa rã ra. Chập sau biến thành hàng chữ khắc sâu xuống nền đá hoa cương, nét sắc như máu : «Tân Biện Pháp Kinh Bang Tế Thế.» Người trong nước cũng vừa thừa xong dây chuỗi để thất lưng buộc bụng.

HỌC VÀ HÀNH

Trường đại học Michigan mới đây phát động một chương trình cho nam nữ sinh viên ở chung phòng xem ra rất khác. Phòng chung này mang tên XANADA. Thời gian chung đụng kéo dài trong 2 tuần, có thể triển hạn nếu họ khoái tỳ. Theo lời anh chàng David L. Mussey, một sinh viên năm thứ hai, thì vụ chung đụng phòng giữa giống đực và giống cái chỉ là một hình thức giúp họ hiểu cách sống của người khác phái nó ra làm sao.

Trong số 29 con người « tìm hiểu cách sống » này có 17 nam và 12 nữ. Vì con số không đều nên vài phòng phải chấp nhận cảnh Táo Càng rất là hào hứng, tức thị một «đĩa» mà chịu đựng tới 2 «quả lắc». Tất cả tuổi đều từ 18 tới 22. Tuổi trẻ gây sự tranh, càng lâu càng dẻo, càng nhiều càng thú. Việc chọn lựa partenaire cũng hào hứng không kém. Họ viết tên người muốn chung đụng vào mảnh giấy bỏ vào mũ xóc đều rồi bốc như người ta chơi trò hên xui.

Chương trình XANADA được trường đại học Michigan chấp thuận nhưng không dính dáng gì tới những luật tắc hành chính.

Sau khi đọc tin ngộ nghĩnh trên, cả nhóm Con Ong đều đi đến một kết luận là « có Học tất phải có Hành ». Hành mà đờ ẹt thì lý thuyết chẳng ra cái cơm nếp nát gì ráo trôi. Có điều Con Ong không quên nhắc bà con cô bác nước ta nếu có con em (nhất là thí nữ) đang học ở Michigan nên viết thư khuyến khích nên giữ mình kẻo hối bất cập. Đang học mà gia nhập ban nhạc vác trống cà rùng thì ốt đột lắm đấy.

Cứ nghĩ đến lúc một thị tẹt trắng như trứng gà bóc bóc được tên một đồng môn đen đen như than tàu bóc nõn, Con Ong thấy đau thốn ở bụng dưới. Mảnh mai liễu yếu đào tơ như rứa thì chịu sao thâu, hở trời ?

MỘT CHUYỆN THƯƠNG TÂM

Đưa bé chào đời được vài ngày bỗng dưng đổ chùng khóc. Nó khóc hung và hăng như cả một đơn vị trẻ nít khóc cộng đồng, khiến khu hộ sinh ồn ào như chợ phiên.

Chú bé thóc và đồ mồ hôi mặc dù nằm trong phòng lạnh. Thỉnh thoảng chú cong người chẳng khác con sâu cuốn chiếu. Các bác sĩ sản khoa ngạc nhiên không ít. Đưa bà mẹ ra thử. Kết quả vô cùng kinh hoàng : Chú bé nghiện ma túy vì mẹ chú là đồ đệ trung thành của chất METHADONE (có tác dụng tương tự Morphine).

Sau một cuộc hội thảo cấp tốc, thầy thuốc quyết định cách biệt chú nhỏ đáng thương khỏi mẹ mặc dù không ai dám quả quyết những ngày sắp đến với chú ra sao. Tiếp tục thử nghiệm, bàn tay của y học phan lãn những dữ kiện khủng khiếp như toàn thể não bộ chú nhỏ đã bị nhiễm độc trầm trọng từ ngày còn nằm trong bụng mẹ.

Vẫn theo phúc trình y khoa thì trường hợp chú bé đáng thương nọ không phải hiểm. Cứ 44 thai nhi mà mẹ làm quen với ma túy thì có 1 trường hợp nhiễm độc.

May thay, chuyện trên không xảy ra tại Việt Nam. Đánh răng thế, nhưng tình trạng tiêu thụ ma túy lên lút ngày một gia tăng như hiện nay ở nước ta, biết đâu đến một ngày nào đó báo chí cho chạy hàng tit lớn nói về một em bé sơ sinh không thêm sữa mẹ mà chỉ «hào» ma túy ?

THÁNH THẦN GIẢI ĐÁP

Hỏi : «Thưa anh Thánh. Em cần cố lay anh Thánh mở bài xin giải đáp giúp em thắc mắc sau đây. Em hiện hành nghề « làm vợ khắp người ta » ở Ngã Ba Chú Ía. Nay vì sức khỏe suy nhược muốn chuyển nghề. Xin Thánh mách giúp nghề nào có tiền mà không phải lao động ? »

Thánh phán : « Nhà chỉ tính bỏ nghề tờ là điều không nên. Tuy nhiên, muốn có tiền mà sợ lao động vất vả thì hãy ráng đợi vài năm nữa ra ứng cử dân biểu, sở hụi khá lắm mà không mệt xác thịt. Nghề dân biểu với nghề của chị có nhiều chỗ tương hợp. Nếu đặc cử chắc chắn chị sẽ trở nên một nhân vật hạ bang xuất chúng. Nghe đâu nhà nước sắp cho «chơi bời» hết ga thì vạ gì đổi nghề cho phí của trời ? Nhất nghề tinh nhất thân vinh mà. Thánh nhắn thêm là lần sau đừng có chơi trò gọi Thánh bằng «anh» và xưng «em» như thế. Nghe không chính và ốt đột vô cùng, Thánh đâu phải khách mua hoa mà o bế ».

THIỆT DIỆN PHÁN QUAN ĐI ĐÂU ?

Cuối tuần rồi, ông Tòa bắt đặc đi của C.O gửi thư ngỏ tới Minh chủ nhiệm yêu cầu đóng cửa Tòa Án Lương Tâm với lý do rất giản dị như sau : Nói tới Lương Tâm vào lúc này là một phí phạm và làm lẩn quan trọng. Bàn chức được vua nước Trung phi của chú rề Bekassa (hôn dầm Bồ Vương hoặc Bồ Tông Tông) mời qua làm chủ tịch cơ quan «nhuộm» luật pháp, tỷ như Tối Cao Pháp Viện vậy. Làm chủ tịch lương lớn lắm, lớn hơn lương làm quan Tòa cho C.O, nên bàn chức treo áo, quăng mũ, trả chức cho Minh chủ nhiệm đi hầu nhân giúp anh chàng rề hồ họ Bồ Khi nào khảm khá sẽ hồi hương mở lại Tòa Án Lương Tâm. Trước khi nhận chức chủ tịch Viện Nhuộm Luật Pháp nước bạn, bàn chức sẽ học hỏi sách vở của các đồng nghiệp bôn xừ đê qua đó áp dụng, vì luật pháp nội hóa tốt lắm, đẹp lắm, đáng làm gương cho thế giới lắm.

Do đó, kể từ tuần này, Thiệt Diện Phán Quan sẽ đóng cửa pháp đình tư để học luật tại trung tâm luật pháp đang xây dở ở đại lộ Nhà Trắng. Dân gian nước ta nếu ai quá bộ trên con đường nêu cao tinh thần Thống Nhất quốc tế nói trên mà thấy một chàng dờ hơi, râu tóc thậm thụt, vừa đọc sách vừa làm bầm câu thần chú : « Đồi trắng thay đen » thì, đành thị là Thiệt Diện Phán Quan vậy.

Cười xả xú báp

LỖI TẠI HÃNG PHIM

Trong rạp chiếu bóng thường trực rề tiền, anh chàng ku thâm nọ đang tán tỉnh một cô gái mới quen khi nãy nơi bán vé :

— «Cố đi coi chiếu bóng một mình sao ?
— «Dạ. Tôi làm nghề minh tinh nên tự do lắm.
— «Quý hóa thật. Đó là một nghề đầy triển vọng. Tuy nhiên tôi có điều thắc mắc về đời sống các nữ minh tinh. Xin phép cho tôi được hỏi.

— «Dạ ông cứ tự tiện ».
Lúc này đèn tắt hết. Bất đầu vào tưởng «Thời Sự Trong Tuần». Chàng trai tiếp :

— «Tôi nghe người ta nói hầu hết nữ minh tinh đều phải... phải... cạo nhẵn nhụi để quay phim có đúng không ? »

— «Dạ đúng ».
Hai người đã ngồi xát vào nhau ra chiếu thân mật. Anh chàng quang tay qua vai cô gái còn tay kia phóng vào thám hiểm. Chợt anh rút tay ra thờ dài, giọng đầy thiếu não :

— «Thì ra từ nãy đến giờ em nõ nói dối tôi. Em đâu có phải nữ minh tinh ? »

— «Không phải em nói dối mà là lỗi tại hãng phim. Suốt mấy tháng nay nghỉ quay nên em thất nghiệp đấy mà ».

Trước nỗi oan ức như thế, xin quý báo giống hồ lên một tiếng chuông kêu cứu để đèn giới soi xét.

LÀM TIỀN KHÔNG ĐƯỢC BÈN VỤ CÁO!

Biên Hòa ngày 26 tháng 3 năm 1972.

Kính gửi ông.

Chủ Nhiệm Tuần Báo Con Ong.

Tôi là Cựu Phó Bình Phạm đình Chiêu hiện là Tài Xế hạng 3 cho Ty Xã Hội Biên Hòa, Căn Cứ số 03280584 cấp tại Biên Hòa, ngày 27-1-69 hiện Cư ngụ tại số 152 Ấp Tân Hiệp Quốc Lộ 1 Biên Hòa.

Nguyên vào ngày 15-3-72 vợ tôi tên Lưu thị Kín bị ty cảnh sát quốc gia Biên Hoà bắt giữ vì có dính lư buôn lậu và hiện bị tạm giữ để điều tra. Tôi vô cùng hoang mang và lo lắng thì được Ông Ngô Văn Quý hiện giữ chức vụ XLTV Trường ty xã hội Biên Hoà là chef của tôi nói ông ta quen rất nhiều nhân viên CS có thể giúp tôi việc này với điều kiện anh ráng lo chừng 100.000đ (một trăm ngàn) sau đó ông có đem tôi giới thiệu với cảnh sát tên HƯƠNG làm tại cuộc cảnh sát Bình Trước Bình Hòa thì ông này cũng đòi 100.000đ với một số tiền quá to như vậy tôi thiết nghĩ phải đi làm liền từ 7 tháng với điều kiện cho vợ con vào nhà thương thì xin thuốc đầy bụng họa may mới có, do đó tôi có năn nỉ là chíchay được chừng 20.000đ (Hai chục ngàn) Cảnh Sát Hương sau một hồi có kẻ bớt một thêm hai liền bằng lòng. Trên đường về tôi nghĩ tại sao họ đòi 100.000 đ rồi mình năn nỉ xuống giá đó họ

bằng lòng thì chắc đây là một màn nhảm xà có tính toán nên tôi nghi ngờ vào thiện chí của họ liền đem nội vụ trình với ông Biện Lý Tòa Sơ Thẩm Biên Hòa, tại Tòa ông Biện lý đã cho mời Trung Tá Trường Ty lại để yêu cầu bắt ngay những kẻ đang lợi dụng chức vụ để làm tiền, và Trung Tá Trường Ty đã bảo tôi về lấy 20.000.000 đem tới TyCS để đánh số và ký tên vào tờ giấy. Tôi làm theo và hẹn với Cảnh Sát Hương ngày 18-3-72 mới lo được. Cảnh Sát Hương và ông Quý báo đúng 13 giờ ngày 18-3-72 đến tiền lại nhà ông XLTV Trường Ty Xã Hội Ngõ Văn Quý giao cho ông ta.

Ty CS đã cho NV chìm đến với tôi để bắt tại trận và bảo tôi khi nào trao tiền xong thì lấy kiếng đeo lên mắt và bước ra khỏi nhà. Tôi làm đúng mặt lệnh nhưng không hiểu sao họ không vào bắt ? Cũng may sao ngay lúc đó ông Phó Trường Ty Cảnh Sát tới kịp và có kêu CS Hương đứng lại nhưng ông n... đã rồ ga xe chạy về nhà.

Ông Phó Trường Ty đã cho ngay NV về tận nhà và bắt được đương sự, hiện đương sự đã bị tổng giam từ hôm đó tới nay.

Tuy nhiên, sau khi xảy ra nội vụ sáng Chủ Nhật 19-3-1972 ông XLTV Trường Ty Xã Hội liền vào sở làm ngay một phúc trình về Bộ Xã Hội nói tôi có vợ buôn lậu bẻ trẻ Công Vụ xin Bộ có biện pháp mạnh đồng thời làm lệnh truyền chuyên tôi khỏi Ty xã Hội, kèm theo phiếu trình sáng 25-3-72 ông ta lại đánh tiếp một công điện xin Bộ Xã Hội khẩn truyền chuyên tôi (phiếu trình số 001/TXH/ĐH ngày 19-3-72).

BỘN NÀY COI ÔNG CÒ NHƯ NƠ PA !

Saigon ngày 28 tháng 3 năm 1972

Kính Gửi : Ông Chủ nhiệm Báo Con Ong

Kính thưa ông.

Tôi ký tên dưới đây là Nguyễn thị Tươi hiện ngụ tại số 82/22 Yên Đổ xin đại diện một số đồng

bào xóm 82 Yên Đổ Saigon kính trình Ông một việc sau đây :

Thưa ông chúng tôi là những kẻ thấp cổ bé họng tha thiết kêu gọi đến sự giúp đỡ của quý ông. Nguyễn nhà số 82/16, 82/18 và 82/20 Yên Đổ chủ nhân bà căn nhà này do ông Trịnh huy Đại và bà Nguyễn thị Thái Loan. Bà Đại đã mở động mãi dâm rất lớn và đã hoạt động mười mấy năm nay, trong nhà nuôi nhiều gái đẹp và một số du đảng, hàng ngày khách tìm hoa đến động này tập nập kẻ ra người vào xe cộ choán cả lối đi mỗi ngày đôi ba lượt nhiều toán người lạ, mặc dù loại quân phục súng và lựu đạn đến nhà bà Đại xin tiền không Đa Đại không chấp thuận thì họ mang khí giới ra khiến cho trong xóm chúng tôi sống trong cảnh hồi hộp lo sợ cho chính gia đình mình bị tai họa lây, ngày 15-3-72 khi tôi ra nói phải trách gia đình bà Đại nghe thì Cậu con trai của bà Đại là Trịnh Huy Can cầm đầu một số người ra đánh tôi bẻ đầu sau đó họ còn hăm dọa sẽ lấy mạng sống của bất cứ ai trong gia đình tôi, tôi run sợ vì thế tôi có đệ đơn lên Tổng Nha. Biện lý, và Phó TT ngày 17-3-72 nhưng mãi đến nay vẫn chưa nghe tin tức gì, tới ngày 15-3-72 tôi có đến bắt Đặng Văn Bất nhờ giữ an ninh cho tôi nhưng không hiểu sao tôi chưa về đến nhà thì gia đình Bà Đại đã đón tôi ngay tại ngõ thách thức đi thưa, ông bà Đại còn tuyên bố là các Quận đều được lãnh lương hàng tháng do sự đóng góp của ông bà Đại vì lẽ đó động bà Đại càng ngày càng bành trướng do đó chúng tôi rất sợ ông bà Đại có làm tiền nhiều thế lực vì vậy chúng tôi luôn luôn làm ngo, đến mức đường cùng, chúng tôi đệ đơn này đến quý ông xin nhờ quý ông đăng tải vụ này lên mặt báo để chánh quyền ngó đến an ninh trong xóm cho chúng tôi nhờ.

Trong khi chờ đợi sự chấp thuận của quý ông, gia đình tôi và tất cả đồng bào trong xóm 82 Yên Đổ thành thật gửi đến lời cảm tạ và biết ơn của chúng tôi.

NAY KÍNH XIN

CẢ PHÓ TÔNG THỐNG VÀ CHÁNH PHỦ ĐỀU ẦU TÀ trong vụ quỹ tương trợ và tiết kiệm Q. nhân

• Chỉ có quyền điều tra, tại sao Phó Tổng thống lại ra lệnh tạm hoãn thu tiền? Chánh phủ quá độc đoán trong việc thành lập cũng như khi giải tán quỹ!

Vụ Quỹ Tương Trợ và Tiết Kiệm Quân Nhân, gọi tắt là quỹ tiết kiệm quân nhân, vẫn âm ỉ từ mấy tháng qua, vừa nổ lớn trong tuần rồi, làm rung chuyển mọi giới.

Quỹ Tiết kiệm QN được thành lập từ 4 năm trước. Vào cuối năm 1971, tuần báo Điều Hưu đặt vấn đề quỹ Tiết kiệm QN đã không được điều hành và xử dụng đúng với mục tiêu tương trợ và tiết kiệm, đồng thời cho rằng có sự lạm dụng và tham nhũng. Cuối tháng 2-1972, Phó Tổng Thống ra lệnh tạm hoãn việc thu tiền đóng góp của lính (mỗi người mỗi tháng 100đ), và mở cuộc điều tra về việc điều hành và xử dụng quỹ này. Ngày 7-3-72, Phó Tổng Thống ra thông cáo khen mục tiêu căn bản của quỹ tiết kiệm rất hay, và chỉ tạm hoãn việc thu tiền để mở cuộc điều tra, chứ không có ý định dẹp bỏ. Ngày 11-3, Phó Tổng Thống thành lập Ủy Ban điều tra đặc nhiệm, mở cuộc điều tra về quỹ tiết kiệm. Ngày 23-3, sau một phiên họp Hội Đồng Nội Các thu hẹp, chánh phủ ra thông cáo dẹp bỏ Quỹ tiết kiệm, sẽ trả lại tiền đã thu của lính. Ngày 27-3, Phó Tổng Thống lại ra thông cáo xác nhận: PTT, theo sự uỷ nhiệm của TT, chỉ mở cuộc điều tra vì có nhiều lời tố cáo về việc điều hành quỹ tiết kiệm, còn việc giải tán hay không là quyền của chánh phủ. Cũng nên biết rằng vào chiều ngày 21-3, ông Đồng Lý Văn Phòng Bộ Quốc Phòng đã bị cắt chức cùng với 4 Đại Tá có trách nhiệm trong việc điều hành quỹ tiết kiệm, để tiện việc điều tra.

Qua những diễn tiến kể trên, người ta thấy cả Phó Tổng Thống và chánh phủ đều hành động vô cùng ầu ơ và nông nổi, và coi thường hơn một triệu binh sĩ, sở hữu chủ quỹ tiết kiệm.

CÂY GẬY THIỆN CHÍ

Phải công nhận rằng PTT Hương là một người rất có thiện chí, và nhiều can đảm. Ông dám làm, và làm một cách rất háng hăng bất cứ điều gì một khi ông nghĩ rằng đúng (còn người khác có nghĩ rằng đúng hay không, đó là chuyện khác). Được sự ủy quyền của Tổng Thống, đặc trách diệt trừ tham nhũng, khi thấy có người tố cáo có tham nhũng trong việc điều hành và xử dụng quỹ tiết kiệm, thì cụ Phó mở cuộc điều tra, đó là điều tự nhiên. Cách chức một số người có trách nhiệm để tiện việc điều tra, đó cũng là điều tự nhiên, và hơn nữa, còn là điều cần thiết. Tuy nhiên, khi Phó Tổng Thống ra lệnh tạm hoãn thu tiền

đóng góp hàng tháng của lính vào quỹ tiết kiệm, là quyết định ầu ơ. Chỉ có người tham nhũng, thì cách chức người là đủ, tiền có tham nhũng đâu mà phải tạm ngưng thu tiền? Giống như một cái cây nếu có sâu, thì cứ việc bắt sâu, người giữ vườn bề bối thì đổi người giữ vườn chẳng lẽ trong thời gian bắt sâu thì cấm không được tưới bón? Cụ Hương khoái chuyện trồng cây lâm, cụ nghĩ về thí dụ này như thế nào?

Ngoài ra, đúng như thông cáo của phủ PTT ngày 27-3, Phó Tổng Thống chỉ có quyền điều tra, còn việc tiếp tục hay giải tán quỹ là chuyện của chánh phủ. Nhưng khi PTT ra lệnh tạm hoãn thu tiền, một việc không cần thiết cho việc điều tra, là đã lấn sang lãnh vực quyền hành của chánh phủ. Mỗi đây, trong vụ Trung Tá Lý Trọng Lễ, PTT đã dẫm chân lên Giám Sát Viện, bây giờ qua vụ Quỹ Tiết kiệm QN, PTT đã dẫm chân lên chánh phủ. Phó Tổng Thống có nhiều thiện chí, nhưng nếu cây gậy thiện chí cứ vung loạn lên, đôi khi cũng nguy hiểm lắm.

MẬU THUẦN VÀ ĐỘC ĐOÁN

Qua các quyết định về quỹ tiết kiệm, người ta thấy chánh phủ đã làm việc một cách vô cùng độc đoán, nông nổi, và đầy mâu thuẫn!

Năm 1968, cũng vẫn là TT Thiệu, cụ Hương (Thủ Tướng), Tướng Khiêm (Tổng Trưởng Nội Vụ), Tướng Vỹ (Tổng Trưởng Quốc Phòng), và nếu phải kể đến cả người Mỹ, thì cũng vẫn là Đại Sĩ Bunker, những người này đã cho thành lập quỹ tiết kiệm, và trong bốn năm qua, những người này đã chấp nhận việc xử dụng quỹ tiết kiệm để kinh doanh như mở ngân hàng, thành lập năm sáu cái công ty. Rồi bây giờ, cũng những người này (chỉ thay đổi chức vụ một chút) đã vội vã giải tán quỹ tiết kiệm vì nguyên tắc. Quân đội không kinh doanh. Trước đề ra rồi bây giờ giết đi, tại sao có thể quyết định một cách mâu thuẫn như vậy?

Quyết định vội vã của Hội Đồng Nội Các thu hẹp ngày 23-3 giải tán quỹ tiết kiệm có tính cách nông nổi, giống như hành động giết dừ, không nhẽo của đàn bà con gái đối với chồng hay người yêu. Phải chăng vì chánh phủ bực mình về công cuộc điều tra của PTT nên vội giải tán quách quỹ tiết kiệm cho rảnh nợ? Phải chăng vì chánh phủ sợ PTT khai ra nhiều chuyện bề bối trong việc điều hành quỹ tiết kiệm, nên vội « xí xóa » trước đi cho xong? Phải chăng vì chánh phủ « không

được ăn thì đập đổ », giống như lập luận của một tờ báo ở đây?

Ngoài quyết định mâu thuẫn và nông nổi, chánh phủ còn tỏ ra quá độc đoán. Năm 1968, chánh phủ đã tự ý thành lập quỹ tiết kiệm Quân Nhân, tự ý khấu trừ lương tháng của quân nhân, không thêm hỏi ý kiến của lính, cũng không thêm công bố cho lính biết rõ mọi chi tiết liên quan đến quỹ tiết kiệm. Bây giờ, chánh phủ lại tự ý giải tán một quỹ tiết kiệm, mà cũng không thêm cho lính biết. Trên nguyên tắc, quỹ tiết kiệm được tổ chức theo hình thức một hội tương trợ, mà tất cả lính là hội viên, vậy mà các hội viên, sở hữu chủ số tiền đóng góp từ mấy năm qua, đã không hề được hỏi ý kiến, lúc nào hứng thì bắt lính đóng góp, đến khi hết hứng, thì trả lại, như vậy còn ra thế thống gì nữa?

LÀM ẦU HAY BỊ ÁP LỰC

Theo báo Newsweek, và nguồn dư luận khá có thâm quyền được loan truyền ở Saigon, thì Quỹ Tương Trợ và Tiết Kiệm Quân Nhân đã bị giải tán vì lý do áp lực của tài phiệt Ba Tàu và Mỹ. Bọn tài phiệt sợ rằng, với thể lực sẵn có, cùng với số vốn khổng lồ của quỹ tiết kiệm, quân đội sẽ trở thành một chủ nhân ông quá mạnh độc chiếm các ngành kinh doanh, khiến bọn tài phiệt không còn chỗ chen chân để thủ lợi.

Do đó, quỹ tiết kiệm đã bị giải tán. Nếu sự thật đúng như vậy, thì lại càng đáng buồn hơn nữa! Vì ngoài các thành tích độc đoán, tự mâu thuẫn, và nông nổi, chánh phủ còn bị khuất phục thể lực của tài phiệt ngoại bang!

oOo

Tóm lại, qua những quyết định liên quan đến quỹ tiết kiệm, các quý vị lãnh đạo làm dân chúng thất vọng quá nhiều. Giữa Phó Tổng Thống và chánh phủ đã thiếu một sự phối hợp chặt chẽ. Một đảng vừa bắt đầu công việc điều tra, ra thông cáo quyết không dẹp quỹ tiết kiệm, nhưng đảng kia hấp tấp ra lệnh dẹp bỏ. Và ngay trong chánh phủ, đã tỏ ra tiền hậu bất nhất, làm việc thiếu thận trọng. Đang chấp nhận cho quân đội kinh doanh từ mấy năm nay, rồi bỗng chốc cấm quân đội không được kinh doanh. Và đáng tiếc nhất là tiền của lính, mà làm như của mình, tự ý quyết định, không thêm hỏi ai cả.

Chỉ liên quan đến một quỹ tiết kiệm, mà đã chông chát bao nhiêu việc làm sai lầm, còn những việc khác mà người dân không biết đến, thì sao?

• GÃI SĨ

Ngồi buồn gãi hăng dãi tần tần
(Thơ TRẦN VĂN HƯƠNG)

THÍCH COI THÌ BẮT COI CHO ĐÃ

Sau khi điều tra và phối kiểm lại với 1 số quan cao cấp của Bộ Tư Lệnh CSQG CO đã biết rõ gốc tích cả 2 tên ác ôn còn để lọt chuồng đàn bà con gái ngay nơi công cộng, không phải là anh em dúi cui.

Hai thằng trời đánh thánh đâm, khốn lịn, mặt lơn... lợt, một đứa ở yếu điểm Hạnh Thông Tây, còn một đứa ở căn cứ Long Bình. Cái thằng chó chết ở Hạnh Thông Tây, vốn là một tên An ninh, đã từng có ba đời làm mật thám, đã thò tay mặt đặt tay trái, bắt một cô gái cỡi chuồng tồ hồ đi trình diễn giữa công lộ như đi làm xiếc, khiến cho cô gái mặc cỡ phải cần lưới, may lại không chết. Nó cậy nó là an ninh nên muốn làm mưa làm gió chi, dân đen cũng ráng phải chịu.

Cũng may là nó chưa nổi máu giăng hồ để tính đến cái chuyện hiệp đâm, 1 đứa như thế thì nó dám hiệp con nhà người ta ngay trước những con mắt ngỡ ngàng của công chúng lắm Ạ.

Cái đứa thứ 2 cũng thuộc ban An ninh, nhưng ở Long Bình. Hồi 5 giờ chiều 25-3 tại công số 7, nó bắt 1 nữ nhân viên phải cỡi hết, từ công số đến si líp, rồi lại còn bắt dạng háng và há họng ra cho nó khám xét, xem có dấu điểm chikhông?

Khám cái gì! khám cái mà cha mà mẹ, thánh tổ tiên sư cha năm đời mười đời thẳng bố con đi mẹ nó chứ, người ta là liên bà con gái mà khám xét một cách thô bạo như vậy, phỏng thử còn gì là cái tính chất, cần lao nhân vị?

Nạn nhân bị khám kỹ quá, lại bị sờ mó lung tung xè, mắc cỡ mí thiên hạ, đứng khóc thút thít và mệt hai đời tự vẫn.

Làm thân con gái, có mỗi cái số ta là sáng giá nhất, tuy lúc nào nó cũng tối om om như cái Hạ Bô, vậy mà lại bị người ta lục xỉ vô tội vạ, làm sao không khỏi ức lòng.

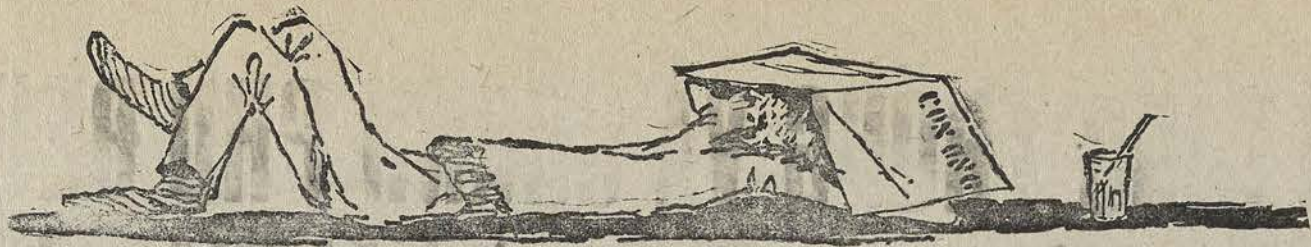
Nhưng ức thì chỉ có nước cần lưới tự tử mà chết, vì lẽ còn biết đi kiện ai bị giờ. Kiện nơi mô? Và Ba Tòa quan nhón có chịu đèn giới soi xét để bỏ tù hai thằng trời đánh kia không?

Tiếc rằng ở cái đất Saigon có cả trăm ngàn anh Từ Hải không râu mày, lại không có nổi lấy một anh, vậy mà lại bị người ta lục xỉ vô tội vạ, làm sao không khỏi ức lòng? « Anh hùng tiếng đã gọi rằng. Giữa đường thấy sự bất bằng mà tha! »

Nếu có, thì Con Ong xin đề nghị mí lị đảng Từ Hải 1 một binh pháp theo luật rừng xanh như thế này:

Hai thằng đó đã thích coi thì bắt chúng nó phải coi cho thiệt đã, thiệt chán chê mê mỏi, phát buồn nôn lúc đó mí thôi. Trước hết ta mời hai bà già giết giặc vốn nói nhà thía thuộc loại thập thành, như vậy hai bà ỉ mới dạn đi và không bao giờ thêm đỏ mặt, rồi long trọng đề nghị mí hai ba cho chúng nó tha hồ mặc sức khám xét hết ngày này qua ngày khác. Chúng nó bắt hai cô gái đáng thương kia phải màn những trò như thế nào thì bị giờ hai bà cũng biểu diễn như thế, không sai một li.

Mỗi ngày trừ hai bữa cơm ra, xin hai bà cứ chìa mũi dùi vào mặt hai đứa khốn lịn ấy, tới khi nào chúng nó ngộp thở chết công queo mí thôi!

CƠ KÊ DỆ NGÕNG

ÔNG TỔNG PHIÊU VÀ GIẢI TRÍ TRƯỜNG

Chương trình giải trí trường của ông Tổng Phiêu, đã phải nghiên cứu trong hai năm mới hoàn tất. Đây là ông nói như vậy. Còn tin được hay không, cái đó tùy thiên hạ. Chỉ biết rằng, cách đây hai năm là lúc chiến tranh trên đất nước Giao Chỉ được coi là quyết liệt nhất. Chiến trường của Tết Mậu Thân chưa kịp thu dọn. Vết tích tàn phá vẫn được triển lãm một cách rất ngoạn mục, nhất là lúc đó, nạn nhân của biển cổ Tết Mậu Thân, lại đang lâm vào cảnh không nhà, không cửa. Bởi vậy, tôi không tin là ông Tổng Phiêu, bắt đầu ngay từ lúc đó, sửa soạn cho chương trình mở giải trí trường, có nghĩa là một chương trình đặc sệt mùi hòa bình. Nhưng nghe ông nói là đã bắt đầu sửa soạn từ hai năm nay, thì dù không muốn tin, cũng đành phải cho đó là một sự phi lý có thật. Miệng kẻ sang, vẫn được coi là có gang, có thép.

Hiện nay thì chương trình khôi phục truyền thống giải trí trường đã được chuyển sang Hội Nước. Nơi đây, các ông Dân Biểu, các ngài Nghị Sĩ sẽ xúm nhau lại, cãi cọ nhau văng vẳng hàng chục ki lô nước miếng, để quyết định số phận của nó. Cho ra hay không cho ra, đó là quyền các đảng mặt lớn của dân...

Nhưng chắc chắn là Hội Nước sẽ "đề Sa lem" ngay, vì không hiểu vô tình hay cố ý, cũng trong tuần lễ này Nhà Nước mang ngay ông Cựu Dân Biểu Bạch Phiến ra xử tại tòa án. Một cái án bảy năm cấm cố phăng lên đầu ông Cựu Dân Biểu, cuộc đời khốn nạn, khổ lụy chỉ vì lá đa của Mã Hải, là những lời dọa công hiệu nhất, đối với các vị đương kim Dân Biểu. Bởi vậy khi cái chương trình giải trí trường của ông Tổng Phiêu, có nghĩa là của Nhà Nước, vừa mới đưa sang, có ông ngủ gật, tưởng rằng các bạn đồng viên đã bàn cãi xong rồi, vội dợ tay lên đồng ý... Đến lúc được biết mình đã quá háng say trong sự đồng ý, bèn tẽn tò đưa bàn tay năm ngón trở về vị trí cũ, tức là để lên đầu. Chưa có sự thảo luận mà ông Tổng Phiêu đã biết rằng, tổng số các đảng Mặt lớn chấp nhận, đã lên tới một tỷ lệ khá lớn, vượt qua cả sự đa số rất xa...

Bởi vậy, ta nên coi chương trình giải trí trường của ông Tổng Phiêu, kể như đã xong rồi... Chỉ còn đợi ngày lành, tháng tốt với sự coi ngày của ba anh thầy bói sáng Nhà Nước, là bắt tay ngay vào việc. Ba anh thầy bói đã được triệu thỉnh, nhưng lại đặt điều kiện, là chỉ nói riêng với ông quan Năm người dân muốn biết, để ông quan Năm phổ biến lại. Nếu được nói trên TiVi thì càng hay, vì ba ông đã dạn dè, hơn nữa, nói trên TiVi, còn để quảng cáo cho Hãng Bói của mấy ông. Thầy bói, mà cũng khôn tở mẹ...

Kể từ ngày tuyên thệ vinh quang diễn ra trong cảnh vội vã, để tránh giờ sát chủ, thì sự bắt đầu một công trình to lớn vĩ đại nào của Nhà Nước, cũng được coi ngày, coi giờ một cách rất ư là cẩn thận. Có thờ có thiêng, có kiêng có lành... Vì thế, các anh thầy bói đã gặp được thuở vàng son, được mang cả lên TiVi phỏng vấn, ngang hàng với chuyện quốc gia đại sự, như việc đại đế Ni khắc Tùng đi Tàu. mở giải trí trường, phải đi hỏi thầy bói, cũng được coi là dưới ánh mặt trời, không có gì lạ.

Chương trình về mở giải trí trường hiện nay, đang còn được coi là một tài liệu kín, ngang với bí mật quốc phòng. Những kẻ nổi tiếng nghề nhòm lổ khóa

như ông Dân Biểu Trương Châm, có lẽ cũng chẳng biết được nhiều gì hơn thiên hạ. Mới đây, ông Tổng Phiêu mới chỉ vén lên sơ sơ để thiên hạ chiêm ngưỡng cái sự đời một chút sù. Chỉ có một chút sù, nhưng coi bỏ vô cùng hấp dẫn...

Có nhiều kẻ thắc mắc rằng, những môn giải trí hiện nay, giải trí không lành mạnh là lẽ dĩ nhiên, đều bị cấm. Có luật có pháp đảng hoàng.

Đến như môn nhảy đầm, môn giải trí được liệt vào hàng tàn tĩn văn minh, mà vẫn còn bị cấm. Như vậy thì mở giải trí trường, có được coi là đúng luật chăng?... Thắc mắc như thế là... nhai què. Nhà Nước làm ra luật thì Nhà Nước sửa lại luật mấy hồi. Phải biết rằng, cái gì đã thuộc quyền sở hữu của ta, thì ta có toàn quyền xử dụng. Hơn nữa, luật lệ không có một giá trị vĩnh cửu. Sửa vài chữ, vài giòng, vài chương, thì cũng coi như chẳng chết một thằng tây đen nào. Hãy thử nhìn ra chung quanh một chút mà coi! Tuy luật cấm nhảy đầm, nhưng ở các tỉnh lẻ như Đà Nẵng, Đà Lạt thiên hạ vẫn nhảy chơi chơi, nhảy chết thì. Ở đất Saigon này, cũng thiếu gì nơi nhảy đầm lậu?... Vậy chẳng nên bàn tới luật pháp làm chi.

Theo như sự "hở ra một tí" của ông Tổng Phiêu, thì hai "thí điểm" để mở giải trí trường, sẽ là Vũng Tàu và Nha Trang. Nghe được tin này, nhiều người đã tỏ ra bất bình ra mặt. Ông Tổng đã bắt giải trí viên phải đi xa quá. Con đường từ Saigon đi Vũng Tàu, tuy rằng nhờ ơn nhà thầu mỹ, đã phẳng lì ngon trơn, nhưng vẫn còn bất tiện. Cái cảnh vác một bó tiền ngồi trên xe để đi giải trí chẳng bảo đảm một tí nào. Nha Trang, lại càng xa hơn nữa. Máy lúc gần đây, hãng xe đồ bay Cửa Rừng lặn đi đón tiếp khách hàng bằng một tác phong chó sủa, nên ít kẻ muốn là thân chủ của Con Rừng Lặn. Con như đi xe đồ, thì chỉ cần nghĩ tới Rừng Lá, cũng đủ teo mẹ nó bu đi.

Có người đã đưa ra một đề nghị... Bỏ ta mới thảo đoạt được một chiến thắng lớn, là đã công sù hóa được Làng Cổ Nhì Long Thành. Đít này bây giờ là đất của Bộ ta, vậy sao không lấy chỗ đó thiết lập Giải trí trường?... Thật là tiện đường cho xe cộ, hơn nữa, nơi đó gần một trại lính Mỹ lớn nhất Đông Nam Á là Long Bình. Vết được đó là Mỹ trong chuyện tàu chọt này, phải được kể là một thành công lớn của ông Tổng Phiêu. Dân Saigon tới đó cũng gần hơn là Vũng Tàu. Hơn nữa, vùng đất đó vốn hoang vu, nay biến thành một nơi sầm uất cũng như là đã làm công quả. Vùng Las Vegas của nước Mỹ, ngày xưa cũng chỉ là một vùng sa mạc nóng bỏng nhờ giải trí trường bỗng dựng thành vùng đất hứa. Vậy thì Bộ ta cũng nên lấy đó, để làm một kinh nghiệm.

Nhưng mà ô hay, từ nay tới giờ, cứ viết vung vít về giải trí trường mà không chịu định nghĩa, thế nào là giải trí trường?... Dùng ba chữ giải trí trường, để tỏ ra là con người học thức, có tí tí chữ nghĩa. Thật ra, nếu diễn nôm, thì giải trí trường là một nền kỹ nghệ thuộc cỡ nặng... Chẳng là kỹ nghệ mà ông Tổng Phiêu dìm đoán chắc với thiên hạ rằng, nếu chương trình của ông mà thành công, thì việc đầu tiên là sẽ cứu nguy được sự thất nghiệp. Sau khi Mỹ cuốn gói, tương lai của công nhân sở Mỹ sẽ đen thui như cái sự đời. Nhờ ông Tổng Phiêu mà chuyện này cái sự đời đang đen sẽ thành trắng, trắng phau phau, trắng như con cò, đúng với câu thơ Kiều. "Rõ ràng trong ngọc, trắng ngà. Dày dầy sẵn đúc một toà thiên nhiên."

Nói một cách chính danh thì kỹ nghệ giải trí trường chỉ là kỹ nghệ cờ bạc và kỹ nghệ đờ. Còn những môn giải trí phụ khác như đờp hít, nhảy đầm, trò chơi làm cảm, thì chỉ được coi như một chương trình giúp vui, không đáng kể.

Chương trình của ông Tổng Phiêu là một chương trình "tận thu thiên hạ chi... tí" Những kẻ tới sòng bạc, được gọi là những con mòng. Lật được mòng hay bị mòng cắn, thì đó mới chính là điều đáng nói, nhưng mòng bị lật trần trường thì là cái chắc.

Ngẫm cho kỹ, thì ông Tổng Phiêu đã hiểu rất kỹ địa tộc tính của Giao Chỉ. Trong ca dao cũng có chép "thằng giêng là thánz ăn chơi, thằng hai cở bịch..." Dùng cả một thằng hai cho sự cở bịch, đó là một truyền thống cần phải khôi phục.

Giải trí trường mà ông Tổng Phiêu sắp làm chủ, không thể được kể là tiền phong của nền cờ bạc Giao Chỉ. Từ lâu, cờ bạc vẫn được trả hình bằng số số Kiến Thiết, bằng trường đua Phú Thọ, Có thêm cơ sở của ông Tổng Phiêu, cũng chỉ là góp thêm vào nền kỹ nghệ cờ bạc, cho rậm rạp xum xuê hoa lá cành. Chắc rằng rồi đây, Sở Cờ Bạc của ông Tổng sẽ có rất nhiều thân chủ. Đánh bài mà có lính đứng gác, coi sóc an ninh, thì thật sung sướng nhất là dân Giao Chỉ.

Muốn được biết kỹ nghệ cờ bạc của chúng ta có phát đạt hay không, chúng ta cần phải nghe những câu đố dao. Những bài hát của các đảng nhi đồng, bao giờ cũng phản ánh trung thực hình ảnh xã hội. Bài "Gia tài của mẹ" đã được võ đui mà ca lên rằng:

"Một ngàn năm nô lệ bài cao,
"Một trăm năm nô lệ bài tây,
"Hai mươi năm xấp xám từng ngày...
"Gia tài của mẹ,
"Để lại cho con,
"Một cổ bài cao...
Và bài "Tám điệp khúc" cũng đã được cất lên thành tiếng ca:

"Trời lưm cho Sony ba băng,
"Bay tới tiệm cầm đồ...
"Bàn tay năm ngón đưa ra,
"Bàn tay kia nắm lại,
"Anh bước đi vô sòng bài,
"Mẹ Việt Nam ơi,
"Con thua hết cả tiền rồi..."

Với những lời đờng dao hấp dẫn đến như thế, mà bây giờ, ông Tổng Phiêu mới nghĩ đến chuyện cải tạo xã hội bằng kỹ nghệ cờ bạc thì cũng... hơi muộn. Nhưng muộn, có lẽ còn hơn không.

Các đảng nghị sĩ các ông dân biểu còn đợi gì mà không dợ cả hai tay và cái cẳng lên chấp thuận đi, cho được việc Nhà Nước. Cứ từ từ như vậy, lỡ ông Tổng Thần Lăn phát thêm cho vài quả cách mạng kinh tế nữa, thì mang khổ tới giải trí trường hay sao? Mau lên đi, chiều hôm tối rồi...

Hơn nữa, bỏ tức cho nền kỹ nghệ cờ bạc, lại còn có nền kỹ nghệ Đờ. Chuyện này, chắc là nhiều dân tộc trên thế giới xin được gia nhập quốc tịch Giao Chỉ để hưởng sung sướng. Ông Tổng Phiêu vốn là một tu bíp. Đờ của ông tu bíp, thì chắc chắn là được bảo kê "tứ tít", nó đâu sẽ bồi thường đó. Đánh bạc, có được tiền đầy túi, ta lên lầu, bắn vài ba phát, Vài giờ sau, ta lại xuống đánh bạc.
Mà cứ đánh bạc lại có tiền... Đờng tiền... ấy vậy là chạy theo một vòng tròn kín, lưu thông cứ y như xe gắn máy Nhật.
Viết bài này để quảng cáo cho ông Tổng Phiêu, không lấy tiền, Chỉ xin ông Tổng nghĩ tới công khổ, lúc nào có gì ai trí trường, cho thằng này giải trí một phều "ga tuýt", thì cũng được coi như là xong nợ.
ĐỀ HỨC CÁN

XIN ĐEP DUM CÁI ANH CHÀNG BUNG ĐẦY RUN ẤY ĐI CHO ĐỜ NGỬA MẮT

Dân ghiền si la ma, rất khó chịu vì cứ bị xem trình diễn quá nhàm cái màn "một em bé ngực bự tở mẹ tắm biển với một chàng... bụng đầy run rồi bị cướp đi súng vào mang tai, đòi nộp tiền, 2 tên "ăn chia" phóng xe độ 50 thước, bèn si tốp. Rồi em bé ềng ềng hỏi "Tiền đâu ăn cơm hà anh?"

Tiểu là chàng... nhà quê, có giáng điệu cả quỳnh đó, bèn hiên ngang rút phăng phăng cuốn cái phiếu của nhà băng Nguyễn Bội Đồi, rồi hét lớn rằng: "Hãy gọi Cụ Trần Hưng Đạo vô Tia Nghĩa Ngân Hàng".

Dù mâu phim lăm lăm trên chỉ có nghĩa là trò quảng cáo... cho cái sự nên gọi chất ngân vào nhà băng, kẻo bị cướp vô mất!

Song, nếu đoàn phim này, được loại du khách ngoại quốc mới tới thủ đô An Nam, có 96, 3 010 an ninh — mà lại thấy bọn cướp ở Giao Chỉ Quốc đớp bạc phom phom như vậy, thì thử hỏi người ngoại quốc sẽ nghĩ sao về nền an ninh xứ ta.

Quả là một thứ quảng cáo phản tuyên truyền vô ý thức hạng nặng.

Mặc phim chán mớ đời kể trên, còn có nghĩa như là một lời... đùa dai với các đồng Bạ Dân xứ này. Cứ làm như phú lít Annam đi phép hết tron hết trại vậy đó!

Xuyên qua các lý lẽ vừa nêu trên, chúng tôi đề nghị Bộ Thông Tin nên cho lệnh "đục" luôn đoàn phim rẻ tiền của nhà băng Bội Đồi, mà cam đoan khán giả Saigon — đại đa số đều ghét cay, ghét đắng, vì ngựa mất thấy mờ!

NHÂN TÀI XỨ TA KHÔNG CÓ ĐẤT ĐỨNG

Báo chí đăng tin, có chàng bình nhất họ Chu tên Huệ, phục vụ tại Phòng kỹ thuật của sở Tàu Bay lính ta, chàng có máu ham tìm tòi sáng chế và khoai vá vủ, máy móc lắp cái này vô cái nọ. Rút cục chàng bình I, sáng chế được cái tàu bay với số vốn 100 xin đề dành để dùm cả năm trời!

Có tàu bay thì phải cho nó bay thử, chàng lẽ công phu sáng chế lại cái kỹ vô găm giởng! Thế là chàng bình I họ Chu, lật đặt xuống xe ba gác, vác cái phi cơ của chàng lên xa lộ Đại Hàn, tính cho lượn thử vài vòng..

Song, xứ này luật pháp rất công minh lái tu bin phải có giấy phép—trừ các quan dân biểu và các xếp hữu quyền mới có quyền sai ầu—còn là phó thường dân thì phải rắng trọng chữ quyền và luật pháp quốc gia!

Do đó chàng bình nhất họ Chu, bị lính phulit kaki chặn lại xét giấy tờ — cố nhiên là chàng... cha để ra chiếc máy bay "lãng-kãng-kê" nọ, cóc có giấy tờ của nhà nước ban cho. Thế là xin mời bạn vô lập hồ sơ biên bản.

Không chừng, phần kết thúc, chàng bình I còn có cháu bị "ăn củ" và đi tù là cái chắc!

Bởi xứ này, không có đất đứng cho nhân tài. Với công việc Quốc gia đại sự, người ta chỉ cần bọn ngoan ngoãn và biết vâng lời.

Ai có sáng kiến, là kẻ như thành phần phiếm loạn.

Muốn có cơ hội tiến thân, đừng có tốn công sáng chế tàu bay, tàu bò... Hãy rắng... công lưng khúm nùm và hãy tập cho bộ xương sống thật mềm nhũn. Bởi... dân tộc ta... chỉ có máu gia nô là phát đạt còn nhân tài thì... tương lai là Bát Quái Đài khổ thế đó!

CỤ HỒ... SẠO THẤY MỒ!

Xin nói với: Cụ Hồ... ở đây là học giả Hồ Hữu Tường chứ không phải bác Hồ Chí Minh đã được đời mặc niệm từ khuya rồi.

Lẽ ra, người ta đã quên cha nó cái nhà anh Hồ Hữu Tường kiêm dân biểu... quít nợ tiền nuôi gà kiem luôn cả nghề trốn đi Tây là phê một thời kỳ

dài dài... Rồi về nước, nói năng lem nhem, giờ trở lập dị, đời tịch khầu và đời mặc áo nâu sồng ra cái điều ta đây ch' n đời muốn đi tu!

Thế nhưng thiên hạ lại bị... Sự nhớ đến Hồ tiên sinh, vì ngày mới đây ông đã cao hứng diễn thuyết tại trụ sở của T.T Văn Bút VN, về cái mà ông gọi là... "một trung tâm sáng tác văn nghệ".

Ở phần mở đầu ông lẽ nhè tự thú rằng: "Sau 5 năm họ Hồ đã trót đi hoang với chuỗi ngày.. đầy tội lỗi, nay xin trở về với mái nhà văn nghệ".

Tiếp đó, Hồ sến sáng bàn đến vấn đề thành lập một trung tâm sáng tác văn nghệ ở Saigon. Diễn giả Hồ húc Trường còn nhắc nhớ đến Trung Tâm sáng tác văn nghệ của nhóm Tự Lực Văn Đoàn — được thành lập ở Ấp Thái Hà, thừa xa xưa!

Trên lý thuyết vấn đề tổ chức một trung tâm sáng tác văn nghệ ở thủ đô này theo ý kiến Hồ Hữu Tường đã nêu ra... Di nhiên là rất hay ho! Nhưng, nói rồi để đó cho vui...chứ ở cái xứ này, chỉ có kẻ đầu vô mồm thì rất đông đảo, còn đi vào thực tế hành động thì... chẳng có bao nhiêu?

Cũng trong buổi "bốc xê la-bút-sô" này, Hồ sến sáng cao hứng bốc nhăng rằng: "chính họ Hồ đã đóng vai Mạnh Thường Quân, nuôi ăn trong nhà hơn 1 tháng, để dọn dẹp tâm hồn và kiện cho một chàng trai chán đời, học làm thơ với tạo điều Thế Lữ, Tú Mỡ thế rồi, 8 năm sau, anh chàng được Hồ nuôi nấng trở thành nhà thơ lớn, lừng danh ngoài vầng kháng chiến, đó là thi sĩ Trần Quang Dũng!"

Nhảm quá! Ông Hồ ơi! Chắc ông định mình là Quang Dũng đã chết rồi và ở Miền Nam này cóc có ai là nhân chứng với lời ông nói là hư hay thật, nên ông đã khoai loác cho thêm phần vui miệng Rủi cho ông, kẻ viết bài này là em Quang Dũng sống chung một nhà, rồi vào lúc 19-8-45, cùng đi chung một đơn vị bộ đội với nhau đóng tại Sơn Tây. Sau 19-12-46, kháng chiến toàn quốc, vẫn hai anh em lại theo sát nhau là gót rã rời, với Đoàn Quân Tây Tiến, đói khổ, binh hoạn có nhau — liên tiếp sống mí nhau 10 năm đồng đã! Cố nhiên, là anh em, lại ở bên nhau dài dài, trong hoàn cảnh cơ cực tâm sự không còn gì giấu nhau, tương như thuộc lòng từng kỷ niệm của nhau vậy!

Quang Dũng là một nhân vật đẹp... trong lòng các chiến sĩ kháng chiến miền Bắc — Xin cụ Hồ hãy để cho hương hồn Quang Dũng được yên nghỉ! Đa tạ cụ!

BINH-DÂN BẢO-HIỂM CÔNG-TY

Trụ sở Trung Ương: 277, Hai Bà Trưng — SAIGON

DIỆN - THOẠI: 98.557

Bảo hiểm các ngành:

- CHUYÊN CHỞ ĐƯỜNG BỘ
- HÀNG HẢI — HÀNG KHÔNG
- HỎA HOẠN — TAI NẠN LAO ĐỘNG
- THÂN THỂ — XE TỰ ĐỘNG
- TRÁCH NHIỆM DÂN SỰ v.v...

— Bồi thường thỏa đáng — Thủ tục mau lẹ

*Cảm cúm - Sổ mũi - Nhức đầu
Nhức họng - Đau nhức
bắp thịt*

HÃY UỐNG:

RHUMEX

(BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY)

Biếng ăn! Mất ngủ!
HÃY UỐNG:

SIROP REACTIN (BETA)

- ĂN NGON • MAU ĐỎI • LÊN CÂN NHANH CHÓNG
- ĐỀ NGỦ YÊN LÀNH • TRỊ MỌI PHONG NGỬA

Có bán tại các nhà Thuốc Tây.

CORNELL UNIVERSITY
AUG 1 1972
LIBRARY

PHÚ ĐE GIAO CHỈ

ĂN BẠN SA HOA LÀ YÊU NƯỚC

Nhờ lời kêu cứu của nghiệp đoàn dệt vải Giao Chỉ, quần dân xứ Mít mới khám phá rõ lòng tru ai của ông Tổng Thần Lân đối với mình thật dữ tợn. Sau những biện pháp kinh tế sáng giá kiệm ước song hành, cách mệnh kinh tài tàn thu, rồi thăm dò thả nổi thả chim v.v... hầu hết mọi người đều rách mướp. Ông Tổng Thần Lân lấy thể làm một sự cảm động.

Thế nên, ông đã phải cho tháo khoán một số bạc không lồ để nhập cảng thật nhiều vải lụa ngoại quốc vào cho dân chúng hết rách. Theo sự ước lượng của các nhà chuyên môn, thì số lượng vải lụa đó sẽ giúp quần dân xứ Mít thừa sức ăn bận xa hoa tới 3, 4 năm sau vẫn chưa hết. Quý hóa thể !

Bọn C.O. hết sức hoan nghênh và hoàn toàn đồng ý biện pháp giúp dân hết rách kể trên của ông Tổng Thần Lân. Người đời xưa nay vẫn có thói quen đánh giá trị cá nhân qua manh quần tấm áo.

Trái qua bao nhiêu năm chiến tranh gian khổ, dân Anamta mặc dù đều nghèo mạt rệp thật nhưng cũng cần giữ giá trị bề ngoài kéo ngoại quốc nó coi thường. Từ nay mọi người nên nhìn ăn nhin tiêu để dành tiền mua quần sẫm áo của ông Tổng Thần Lân bán cho. Toàn hàng ngoại quốc thứ tốt cả. Và các nhân công ngành dệt bốn xứ có lẽ thất nghiệp cũng đừng nên kêu ròi lại bị mang tội Việt gian phản quốc thì khốn !

ÔNG GIÀ BÁ LÁP ĐÃ CHỊU HỒI CHÁNH

Từ ngày bị bề trên thất sủng, đá văng khỏi cái ghế gỗ búa thợ mộc và rung chuông cà rem nhà hát tây, ông già Bá Láp bèn chui về đọc kinh sám hối trong động xe đồ đã nửa năm trời có lẽ. Mỗi ngày vừa qua, nhân buổi trời quang mây tạnh gần cốt tương đối bớt nhức mỏi, ông già Bá Láp mới mò mẫm ra thăm bọn thợ viết đề khai khẩu và câu chơi đỡ buồn. Quả nhiên nhờ lòng ăn năn hối lỗi bấy nay, mồm miệng già Bá Láp bớt khảm thấy rõ. Bằng giọng cực kỳ ai oán, già Bá Láp đã than thở đủ chuyện : Nào dân chúng đói rách lắm than ! Nào đạo đức cổ truyền lỏng lẻo ! Rồi thì nạn tham nhũng lỏng hành, gái bỏ lẽ phát triển quá lẽ, vân vân. Nghĩ là toàn những vấn đề mà trước kia già rất ngại nói tới, vì e làm phật ý bề trên.

Bọn C.O. : Thế mới biết trong cái không may vẫn luôn có cái hên to bực không chịu được. Nếu ông già Bá Láp cứ được sủng ái bền bền, thì không hiểu đến năm mìn nóp xằng cả cộ nào mồm miệng ông mới được sạch sẽ như bây giờ ? Từ nay bà Bửu Hiệp đỡ phải sức đầu cù là ban đêm là cái chắc !

BẢN ÁN KHÓ HIỂU

Tuần qua me sừ Tổng Giám Đốc công ty Muối Trần Lưu Di đã phải ra tòa mặt trận QK 3 về tội đóng thuế cho người trên núi, và bị quất 1 năm tù treo. Sự kiện này nảy sinh ra 2 vấn đề lớn khiến nhiều người đâm ra suy nghĩ. Theo hiến pháp 9 nút, việc liên can đến người trong rừng hay người trên núi là rất cấm kỵ. Vậy theo lẽ, họ Trần nếu quả có tội thì phải phạt nặng hoặc nếu vô can thì được tha bổng, chứ sao lại bị phết một bản án lơ lửng con cá vàng như vậy ? Cách đây không lâu chính cụ ngoại móm từng tuyên bố rất hung hãn là nhà nước Anamta đã kiểm soát được gần chấm phần chằm cả đất đai lẫn dân số. Dĩ nhiên một nhân vật quan trọng như cụ ngoại móm đã tuyên bố như thế thì người dân

cần phải nên tin như thế. Và một khi đã kiểm soát được gần hoàn toàn mà vẫn lơ ra một vụ thu thuế và nạp thuế lên lút cho vixi chứng tỏ nhà nước ta cũng có một phần làm lỗi đáng mang trình tòa cùng lượt với bị can, chứ sao lại có thể xét xử đơn độc như vậy ? Thật khó hiểu tợn !

MÁC ĐẠO ĐỨC GIẢ QUẢNG VÔ SỢ RÁC LÀ PHẢI

Chương trình mở ca di nô, tiếng An Nam kêu bằng Trung Tâm cờ bịch và ăn chơi công khai, của ông Tổng bố Phiệu từng âm thầm nuôi dưỡng suốt mấy năm trời nay, bây giờ coi bộ sắp trở thành sự thật. Vì theo nguồn tin có báo kẻ đảng hoàng, thì cái dự án thích thú này đã được bề trên ô kê. Nó chỉ còn đợi đám cái bang gặt gù nữa là rồi. Mà chắc chắn đám cái bang sẽ gặt gù lia lia.

Ý vua xưa nay vẫn chẳng là ý trời sao kia. Bởi vậy ngay từ bây giờ bà con ta có thể sửa soạn tiền bạc và sức khỏe đi là vừa. Nhất định sẽ có nhiều dịp mua vui trong tương lai không xa.

Riêng bọn C.O. mặc dầu toàn người đứng đắn, không hề cờ bạc trai gái bao giờ hết, nhưng cũng rất đồng ý với chương trình mở trung tâm ăn chơi của ông Tổng Phiệu vì kinh nghiệm bao nhiêu năm nay đã cho thấy nhà nước càng cấm cản thú vui cờ bịch, bỏ lẽ, nhẩy nhót gặt củ kiệu chừng nào thì chúng lại càng bành trướng dữ tợn chừng nấy. Vậy chỉ bằng cứ vớt mẹ nó cái mắt kẻ đạo đức bỏ vêu đi, cho đứ đờ nào đủ tài sức thì cứ tha hồ húc đầu vô chơi tùy hi, nhà nước chỉ việc đứng ngoài thuthuế. Vừa mập địa lại vừa khỏi mang tiếng ác.

Nhưng chỉ tiếc một nỗi kế hoạch kêu xin kẻ như đã quá muộn. Vì những người bạn đồng minh của chúng ta đã khăn gói qua mướp hồi hương gần hết. Họa chăng chỉ còn lại một số nhỏ dân bản xứ nhờ chiến tranh mà dư tiền, còn hầu hết đói rách còn tiền đâu mà phê phớn.

TINH THẦN THƯỢNG VÕ CỦA KÉP BẠCH PHIẾN

Số phận kép bạch phiến Phạm chí Thiện vừa được định đoạt bằng một quabây năm cấm cố. Bữa diễn ra phiên xử, người ta nhận thấy ngoài một số đạo kép mới cũ lại có cả một đại đội khóa sinh lớp tri huyện tri phủ và sĩ quan phủ lút cũng đến chứng kiến, có lẽ là để thực tập gì đó. Sự kiện này khiến số đông đạo kép đương nhiệm lấy làm khộp lăm, cứ lăm lét đưa mắt nhìn nhau hoai. Nhưng cũng chính vì thế mà kép bạch phiến đã nổi máu anh hùng buồn lậu. Chẳng giờ chường đầu rầm rầm với một đảng đội xếp ngay tại phòng xử, sau khi bản án vừa được quất xong. Lý do vì chàng cho rằng đảng đội xếp kia đã có hành động sắc rọc với mình... ở ngay chốn nhĩ mục quan chi êm.

Tinh thần thượng võ bất tử của kép bạch phiến làm nhiều người chột nhớ đến nguồn tin đăng trên nhật trình cách đây chưa lâu : Trong viện đại học Chí hòa, một tên tù cha đã dám ăn hiệp kép bạch phiến hết sức dữ tợn. Nó dượt chàng huynh huych đến nỗi học cả máu mồm. Rồi nó còn bắt chàng phải làm bồi bíp cho nó nằm hưởng thú hít tô phe.

Nếu nguồn tin trên quả là có thật thì kép bạch phiến đã tiến bộ nhiều lắm trong giới giang hồ hắc bạch sau này ! Và từ nay đến lúc mãn khế trước của đám đạo kép đương nhiệm viện Hạ Bộ, đại học Chí Hòa sẽ còn hân hạnh đón nhận thêm vài ba đảng học viên thông minh khác như kép bạch phiến cũng chưa biết chừng.

SỰ THIẾT THỜI CHÓ ĐỀ

Việc giải tán quỹ Tương Trợ và Tiết Kiệm QĐ càng ngày càng lòi thêm ra những bí ẩn đầy hung

ĐA DANH cầm tròng

hiêm. Kể thì bảo chỉ vì hai ông tướng An Nam xích mích nhau mà đâm ra quỹ bị dẹp tiệm. Người lại cho rằng chính quan Toàn Quyền Ba Que xúi nhà nước làm như thế đó. Hít cốc hơn nữa, có bố cái bang lại còn ông ông báo động chính tụi gian thương Ba Tàu mới là đứ giật giậy trào đình làm việc này đặng chúng thuloir về sau. Ôi biết bao nhiêu là dư luận đâm vô thọc ra, bề hội đồng tụi bụi xung quanh việc phech mê bu tích quỹ TTTK của nhà choang. Rút cuộc chỉ có hơn một triệu nhân vật chính là những kẻ bị thiệt thòi nhất. Trong suốt bốn năm qua, mỗi nhân vật chính đã bèn bị đóng góp cho quỹ TK được gần năm xấp. Bây giờ hoàn trả lại nếu tính thêm cả tí tiền lời thì giới lăm họ cũng chỉ được trên năm xấp là cùng. Bình thường thì kẻ cũng tạm gọi là được đi khốn nỗi đồng tiền bị giờ so với đồng tiền 3, 4 năm về trước nó đã khác xa nhau nhiều lắm. Ba bốn niên về trước, một bò xương máu của dân nhà choang có thể mua nổi 5 gói Ruby hoặc đóp được tới 3 tô phở, chứ cốc phải chỉ mua mỗi 1 gói thuốc hay 1 tà phở như bây giờ. Chó đề là ở cái chỗ đó !

BỊ CẠNH TRANH NGHỀ NGHIỆP ĐẠI ĐẾ NỊCH SOONG ĐÃ PHẢI CẦU CỨU LUẬT GIA GIAO CHỈ

Theo tin hăng thông tấn xã Roai Tura vừa tiết lộ, cuộc chạy đua dành giết ngài vua tại cường quốc Da Đổ vào cuối năm nay hiện đang diễn ra vô cùng ác liệt. Có rất nhiều tay đua đã công khai xuất hiện trên võ đài nhằm mục đích cạnh tranh nghề nghiệp với đại đế Nich Soong.

Hiện tượng này dĩ nhiên khiến đại đế Nich Soong đem lo nghĩ đến mất ăn mất ngủ, lòng đầu bị rung gàn quá nửa. Đồng thời, vô khối quân sư quạt mo cũng đã len lỏi đến bên bệ ngọc để ôn thốt hiến dâng mưu này kế nọ, nhằm mục đích kiếm cháo. Tuy nhiên, theo giới thân cận của tòa nhà trắng lớp cho biết, thì đại đế tỏ ra khó tánh, ngài chưa hề ản ý với một quân sư nào hết, kể cả anh Kit Xanh Dờn xưa nay vẫn được coi như là tìm gan pheo phôi của người. Mãi cho đến ngày vừa qua, nhân khi một viên chức thuộc địa cao cấp vừa từ xứ Đông Dương trở về mò vào châu hầu, sau khi được nghe lời tâm sự của đại đế, viên chức này đã rí tai âu bày sao đó mà mặt rồng đang ừ ừ bỗng nhiên trở thành rặng rờ rờ thường.

Chiếc đầu thừa lòng của đại đế gặt gù luôn mảy phát, đoạn ngài ngự nhắc máy nói gọi địa róc sang xứ đông dương để ban chỉ thị trực tiếp cho quan toàn quyền Ba Que bằng đường giaytối mật.

Theo tin tức cuối cùng do phái viên Con Ong vừa thu lượm được, thì liên tiếp trong mấy ngày sắp tới quan toàn quyền Ba Que sẽ đích thân mở cuộc tiếp xúc thân mật với tất cả các nhà đại diện dân cư người Giao Chỉ đã từng có công sáng tác ra các bộ luật bầu cử tiến bộ nhất thế giới.

Quản lý : HOÀNG THỊ QUÝ

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 25đ. Một tháng 100đ. Một năm 1200 đồng.